

Conf. cu originalul

**PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR**

**COMISIA JURIDICĂ,
DE DISCIPLINĂ ȘI IMUNITĂȚI**

**București, 4 aprilie 2023
Nr. PL-x 245/2023
4c-13/387/2023**

**BIROULUI PERMANENT
AL
CAMEREI DEPUTAȚILOR**

Vă înaintăm, alăturat, **RAPORTUL** asupra *Proiectului de Lege pentru modificarea și completarea Legii nr.286/2009 privind Codul penal, precum și a altor acte normative*, trimis cu adresa nr. PL- x 245 din 3 aprilie 2023 și înregistrat cu nr. 4c-13/387 din 3 aprilie 2023.

În raport cu obiectul și conținutul său, proiectul de lege face parte din categoria legilor **organice**.

PREȘEDINTE,

Laura VICOL

**PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR**

**COMISIA JURIDICĂ,
DE DISCIPLINĂ ȘI IMUNITĂȚI**

**București, 4 aprilie 2023
Nr. PL- x 245/2023
4c-13/387/2023**

RAPORT

**asupra Proiectului de Lege pentru modificarea și completarea Legii nr.286/2009
privind Codul penal, precum și a altor acte normative**

În conformitate cu prevederile art. 95 și 117 alin. (1) din Regulamentul Camerei Deputaților, republicat, cu modificările și completările ulterioare, Comisia juridică, de disciplină și imunități a fost sesizată, spre dezbateri, în fond, în **procedură de urgență**, cu *Proiectul de Lege pentru modificarea și completarea Legii nr.286/2009 privind Codul penal, precum și a altor acte normative*, trimis cu adresa nr. PL-x 245 din 3 aprilie 2023 și înregistrat cu nr. 4c-13/387 din 3 aprilie 2023.

Potrivit prevederilor art. 75 din Constituția României, republicată și ale art. 92 alin. (9) pct. 2 din Regulamentul Camerei Deputaților, republicat, **Camera Deputaților** este **Cameră decizională**.

Senatul, în calitate de primă Cameră sesizată, **a adoptat** proiectul de lege în ședința din 29 martie 2023.

Consiliul Legislativ, prin avizul nr. 1469 din 27 decembrie 2022, **a avizat favorabil** proiectul de lege.

Proiectul de lege are ca **obiect de reglementare** *modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare, modificarea art. 19 din Legea nr. 682/2022 privind protecția martorilor, republicată, modificarea și completarea Legii nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările ulterioare, precum și modificarea și completarea Legii nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, cu modificările și completările ulterioare, în vederea punerii de acord cu deciziile Curții Constituționale prin care au fost admise excepții de neconstituționalitate referitoare la unele prevederi din cuprinsul acestor acte normative*.

În conformitate cu prevederile art. 62 din Regulamentul Camerei Deputaților, republicat, cu modificările și completările ulterioare, membrii Comisiei au examinat

inițiativa legislativă, expunerea de motive și avizul Consiliului Legislativ în ședința din **4 aprilie 2023**.

La dezbateri, membrii Comisiei juridice, de disciplină și imunități au fost prezenți conform listei de prezență.

În urma dezbaterilor, membrii Comisiei juridice, de disciplină și imunități au hotărât, cu majoritate de voturi, să supună plenului Camerei Deputaților adoptarea *Proiectului de Lege pentru modificarea și completarea Legii nr.286/2009 privind Codul penal, precum și a altor acte normative*, cu amendamentele admise cuprinse în Anexa nr 1 care face parte din prezentul raport. Amendamentele respinse sunt cuprinse în Anexa nr. 2.

În raport cu obiectul și conținutul reglementării, proiectul de lege face parte din categoria legilor **organice**.

PREȘEDINTE,

Laura VICOL

SECRETAR,

László-Zsolt LADÁNYI

Consilier parlamentar, Paul Șerban

AMENDAMENTE ADMISE

Nr. crt.	Text Senat	Comisia juridică (autor amendament)	Motivare
1.	Lege pentru modificarea și completarea Legii nr.286/2009 privind Codul penal, precum și a altor acte normative	Nemodificat	
2.	Art.I.- Legea nr.286/2009 privind Codul penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.510 din 24 iulie 2009, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:	Nemodificat	
3.	1. La articolul 4, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alin.(2), cu următorul cuprins: „(2) Dispozițiile alin.(1) sunt aplicabile și atunci când, în urma unei decizii a Curții Constituționale sau a unei decizii pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție în dezlegarea unei chestiuni de	(2) Se elimină Autor: Grup parlamentar PSD, PNL, MINORITĂȚI	

	drept sau în soluționarea unui recurs în interesul legii, o faptă determinată nu mai întrunește elementele constitutive ale unei infracțiuni sau forma de vinovăție cerută de lege pentru existența infracțiunii.”		
4.	<p>2. La articolul 35, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:</p> <p>„Art.35.- (1) Infracțiunea este continuată când o persoană săvârșește la diferite intervale de timp, dar în realizarea aceleiași rezoluții, acțiuni sau inacțiuni care prezintă, fiecare în parte, conținutul aceleiași infracțiuni.”</p>	<p>2.La articolul 35, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:</p> <p>Nemodificat</p> <p>Autor: Grup parlamentar PSD, PNL, MINORITĂȚI</p>	
5.	<p>3. La articolul 129 alineatul (2), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:</p> <p>„b) dacă măsura educativă este privativă de libertate, iar pedeapsa este închisoarea, se aplică pedeapsa închisorii, care se majorează cu o durată egală cu cel puțin o pătrime din durata măsurii educative ori din restul rămas</p>	<p>Nemodificat</p>	

	neexecutat din aceasta la data săvârșirii infracțiunii comise după majorat. Pedeapsa astfel obținută nu poate depăși durata pedepsei rezultante aplicabile potrivit art.39 alin.(1) lit.b) dacă ambele infracțiuni ar fi fost comise după majorat.”		
6.	<p>4. La articolul 137, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:</p> <p>„(3) Instanța stabilește numărul zilelor-amendă ținând cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei. Cuantumul sumei corespunzătoare unei zile-amendă se determină ținând seama de veniturile nete conform documentelor financiar-contabile deținute de persoana juridică și de valoarea activelor totale identificate în documentele financiar-contabile, pe care persoana juridică are obligația de a le întocmi și depune, potrivit legii, pentru exercițiul financiar anterior săvârșirii infracțiunii.”</p>	<p>(3) Se elimină</p> <p>Autor: Grup parlamentar PSD, PNL, MINORITĂȚI</p>	
7.	5. La articolul 137, după alineatul (3) se introduce un nou alineat,	<p>(3¹) Se elimină</p> <p>Autor: Grup parlamentar PSD, PNL,</p>	

	<p>alin.(3¹), cu următorul cuprins:</p> <p>„(3¹) Cuantumul sumei corespunzătoare unei zile-amendă se determină ținând seama de valoarea activului patrimonial la data săvârșirii infracțiunii, în cazul persoanei juridice care:</p> <p>a) nu are obligația întocmirii și depunerii, potrivit legii, a documentelor prevăzute la alin.(3);</p> <p>b) a fost înființată în anul săvârșirii infracțiunii.”</p>	<p>MINORITĂȚI</p> <p>a) Se elimină</p> <p>b) Se elimină Autor: Grup parlamentar PSD, PNL, MINORITĂȚI</p>	
8.	<p>6. La articolul 151, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:</p> <p>„(2) În cazul prevăzut la alin.(1), la individualizarea pedepsei se va ține seama, după caz, de:</p>	<p>Se elimină</p> <p>Autor: Grup parlamentar PSD, PNL, MINORITĂȚI</p>	
9.	<p>a) veniturile nete conform documentelor financiar-contabile deținute de persoana juridică și de valoarea activelor totale identificate în documentele financiar-contabile, pe care</p>	<p>a) Se elimină Autor: Grup parlamentar PSD, PNL, MINORITĂȚI</p>	

	persoana juridică care a comis infracțiunea are obligația de a le întocmi și depune, potrivit legii, anterior fuziunii ori divizării, cu luarea în considerare a părții din patrimoniul acesteia care a fost transmisă fiecărei persoane juridice participante la operațiune;		
10.	b) valoarea activului patrimonial de la data fuziunii ori divizării, în cazul persoanei juridice care, potrivit legii, nu are obligația întocmirii și depunerii documentelor prevăzute la lit. a), respectiv, în cazul persoanei juridice înființate în anul săvârșirii infracțiunii, cu luarea în considerare a părții din patrimoniul acesteia care a fost transmisă fiecărei persoane juridice participante la operațiune.”	b) Se elimină Autor: Grup parlamentar PSD, PNL, MINORITĂȚI	
11.	7. Articolul 297 se modifică și va avea următorul cuprins:	Alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins: Autor: Grup parlamentar PSD, PNL, MINORITĂȚI	
12.	Art.297.- (1) Fapta funcționarului public care, cu știință , în exercitarea atribuțiilor de serviciu, nu îndeplinește un act	„(1) Fapta funcționarului public care, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, nu îndeplinește un act prevăzut de o lege ,	

	<p>prevăzut de o lege, o ordonanță a Guvernului, o ordonanță de urgență a Guvernului sau de un alt act normativ care, la data adoptării, avea putere de lege ori îl îndeplinește cu încălcarea unei dispoziții cuprinse într-un astfel de act normativ, cauzând astfel o pagubă mai mare sau egală cu 250.000 lei ori o vătămare gravă a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 7 ani și interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție publică.</p>	<p>o ordonanță a Guvernului, o ordonanță de urgență a Guvernului sau de un alt act normativ care, la data adoptării, avea putere de lege ori îl îndeplinește cu încălcarea unei dispoziții cuprinse într-un astfel de act normativ, cauzând astfel o pagubă ori o vătămare a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 7 ani și interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție publică.</p> <p>Autor: Grup parlamentar PSD, PNL, MINORITAȚI</p>	
13.	<p>(2) Dispozițiile prevăzute la alin.(1) privind condiția ca paguba să fie mai mare sau egală cu 250.000 lei nu se aplică dacă făptuitorul a mai săvârșit o infracțiune de abuz în serviciu ori de neglijență în serviciu într-un interval de 5 ani de la data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești de condamnare.</p>	<p>Se elimină Autor: Grup parlamentar PSD, PNL, MINORITAȚI</p>	(
14.	<p>(3) Cu pedeapsa prevăzută la alin.(1) se sancționează și fapta funcționarului public care, în exercitarea atribuțiilor de</p>	<p>Se elimină Autor: Grup parlamentar PSD, PNL, MINORITAȚI</p>	

	serviciu, îngrădește exercitarea unui drept al unei persoane ori creează pentru aceasta o situație de inferioritate pe temei de rasă, naționalitate, origine etnică, limbă, religie, sex, orientare sexuală, apartenență politică, avere, vârstă, dizabilitate, boală cronică necontagioasă sau infecție HIV/SIDA.”		
15.	8. Articolul 298 se modifică și va avea următorul cuprins:	Nemodificat	
16.	„Neglijența în serviciu	Nemodificat	
17.	Art.298.- (1) Fapta funcționarului public care, din culpă, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, nu îndeplinește un act prevăzut de o lege, o ordonanță a Guvernului, o ordonanță de urgență a Guvernului sau de un alt act normativ care, la data adoptării, avea putere de lege ori îl îndeplinește cu încălcarea unei dispoziții cuprinse într-un astfel de act normativ și prin aceasta cauzează o pagubă mai mare sau egală cu 250.000 lei ori o vătămare gravă a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice, se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 3 ani sau cu amendă.	Art. 298. Fapta funcționarului public care, din culpă, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, nu îndeplinește un act prevăzut de o lege, o ordonanță a Guvernului, o ordonanță de urgență a Guvernului sau de un alt act normativ care, la data adoptării, avea putere de lege ori îl îndeplinește cu încălcarea unei dispoziții cuprinse într-un astfel de act normativ și prin aceasta cauzează o pagubă ori o vătămare a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice, se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 3 ani sau cu amendă.”	

		Autor: Grup parlamentar PSD, PNL, MINORITĂȚI	
18.	(2) Dispozițiile prevăzute la alin.(1) privind condiția ca paguba să fie mai mare sau egală cu 250.000 lei nu se aplică dacă făptuitorul a mai săvârșit o infracțiune de neglijență în serviciu ori de abuz în serviciu într-un interval de 5 ani de la data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești de condamnare.”	Se elimină Autor: Grup parlamentar PSD, PNL, MINORITĂȚI	
19.	9. La articolul 334, alineatele (1), (2) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins: „Art.334.- (1) Punerea în circulație sau conducerea pe drumurile publice a unui autovehicul, a unui tramvai sau a unui tractor agricol ori forestier neînmatriculat sau neînregistrat, potrivit legii, se pedepsește cu închisoare de la unu la 3 ani sau cu amendă.	Nemodificat	
20.	(2) Punerea în circulație sau conducerea pe drumurile publice a unui autovehicul, tramvai, tractor agricol ori forestier cu număr fals de înmatriculare sau înregistrare se pedepsește cu închisoare de la unu la 5 ani sau cu amendă.	Nemodificat	

21.	(4) Conducerea pe drumurile publice a unui autovehicul, a unui tramvai sau a unui tractor agricol sau forestier ori tractarea unei remorci ale cărei plăcuțe cu numărul de înmatriculare sau de înregistrare au fost retrase ori a unui vehicul înmatriculat în alt stat, care nu are drept de circulație în România, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 2 ani sau cu amendă.”	Nemodificat	
22.	<p>10. La articolul 335, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:</p> <p>„Art.335.- (1) Conducerea pe drumurile publice a unui autovehicul, a unui tramvai ori a unui tractor agricol sau forestier de către o persoană care nu posedă permis de conducere se pedepsește cu închisoarea de la unu la 5 ani.</p>	Nemodificat	
23.	(2) Conducerea pe drumurile publice a unui vehicul pentru care legea prevede obligativitatea deținerii permisului de conducere de către o persoană al cărei	Nemodificat	

	<p>permis de conducere este necorespunzător categoriei din care face parte vehiculul respectiv ori al cărei permis i-a fost retras sau anulat ori căreia exercitarea dreptului de a conduce i-a fost suspendată sau care nu are dreptul de a conduce autovehicule, tramvaie ori tractoare agricole sau forestiere în România se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.”</p>		
24.	<p>11. La articolul 336, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:</p> <p>„Art.336.- (1) Conducerea pe drumurile publice a unui vehicul pentru care legea prevede obligativitatea deținerii permisului de conducere de către o persoană care are o îmbibație alcoolică de peste 0,80 g/l alcool pur în sânge se pedepsește cu închisoare de la unu la 5 ani sau cu amendă.”</p>	Nemodificat	
25.	<p>12. După articolul 336 se introduce un nou articol, art.336¹, cu următorul cuprins:</p>	Nemodificat	
26.	<p>„Consumul de alcool sau de alte substanțe psihoactive ulterior</p>	Nemodificat	

	producerii unui accident de circulație		
27.	Art.336 ¹ .- (1) Fapta conducătorului unui vehicul de a consuma alcool sau alte substanțe psihoactive, după producerea unui accident de circulație care a avut ca rezultat uciderea sau vătămarea integrității corporale ori a sănătății uneia sau mai multor persoane, până la recoltarea mostrelor biologice, se pedepsește cu închisoare de la unu la 5 ani sau cu amendă.	Nemodificat	
28.	(2) Dacă persoana aflată în una dintre situațiile prevăzute în alin.(1) efectuează transport public de persoane, transport de mărfuri periculoase ori se află în procesul de instruire practică a unor persoane pentru obținerea permisului de conducere sau în timpul desfășurării probelor practice ale examenului pentru obținerea permisului de conducere, pedeapsa este închisoarea de la 2 la 7 ani.	Nemodificat	
29.	(3) Nu constituie infracțiune consumul de substanțe psihoactive, după producerea accidentului de circulație și până la recoltarea mostrelor biologice, dacă acestea sunt administrate de	Nemodificat	

	personal medical autorizat, în cazul în care administrarea acestora este impusă de starea de sănătate sau de vătămarea corporală a conducătorului auto.”		
30.	Art.II.- Articolul 19 din Legea nr.682/2002 privind protecția martorilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.288 din 18 aprilie 2014, se modifică și va avea următorul cuprins:	Nemodificat	
31.	„Art.19.- Persoana care are calitatea de martor, în sensul art.2 lit.a) pct.1, și care a comis o infracțiune, iar înaintea sau în timpul urmăririi penale ori al judecării denunță și facilitează identificarea și tragerea la răspundere penală a altor persoane care au săvârșit una dintre infracțiunile prevăzute la art.2 lit.h) beneficiază de reducerea la jumătate a limitelor pedepsei prevăzute de lege. ”	Nemodificat	
32.		Art. III. - Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 757 din 12 noiembrie 2012, cu modificările ulterioare, se modifică și se	

		completează după cum urmează: Autor: Grup parlamentar PSD, PNL, MINORITĂȚI	
33.		1. La articolul 3, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:	
34.		(3) Dispozițiile art. 4 din Codul penal sunt aplicabile și atunci când, în urma unei decizii a Curții Constituționale sau a unei decizii pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție în dezlegarea unei chestiuni de drept sau în soluționarea unui recurs în interesul legii, o faptă determinată nu mai întrunește elementele constitutive ale unei infracțiuni sau forma de vinovăție cerută de lege pentru existența infracțiunii. Autor: Grup parlamentar PSD, PNL, MINORITĂȚI	
35.	Art.III.- Articolul 238 din Legea nr.187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr.286/2009 privind Codul penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 757 din 12	2.Articolul 238 se abrogă Autor: Grup parlamentar PSD, PNL, MINORITĂȚI	

	noiembrie 2012, cu modificările ulterioare, se abrogă.		
36.	Art.IV.- Legea nr.254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 514 din 14 august 2013, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:	Nemodificat	
37.	1. La articolul 69, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins: „Art.69.- (1) Pot beneficia de vizită intimă persoanele care îndeplinesc, cumulativ, următoarele condiții:	Nemodificat	
38.	a) sunt condamnate definitiv și sunt repartizate într-un regim de executare a pedepselor privative de libertate, respectiv sunt arestate preventiv în cursul judecății;	Nemodificat	
39.	b) există o relație de căsătorie, dovedită prin copie legalizată a certificatului de căsătorie sau, după caz, o relație de parteneriat similară relațiilor stabilite	Nemodificat	

	între soți;		
40.	c) nu au beneficiat de permisiunea de ieșire din penitenciar în ultimele 3 luni anterioare solicitării vizitei intime, în cazul persoanelor condamnate;	Nemodificat	
41.	d) nu au fost sancționate disciplinar pe o perioadă de 6 luni, anterioară solicitării vizitei intime, sau sancțiunea a fost ridicată în cazul persoanelor condamnate, iar în cazul persoanelor arestate preventiv în cursul judecății în ultimele 30 de zile anterioare solicitării;	Nemodificat	
42.	e) participă activ la activități și programe educaționale, de asistență psihologică și asistență socială ori la muncă.”	Nemodificat	
43.	2. La articolul 69, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alin.(4¹), cu următorul cuprins: „(4 ¹) În cazul în care între momentul aprobării cererii și cel al acordării dreptului persoana condamnată nu mai îndeplinește condițiile prevăzute de alin.(1), vizita intimă nu se acordă.”	Nemodificat	
44.	3. La articolul 110 alineatul (1), literele b) și d) se abrogă.	Nemodificat	

45.	4. După articolul 112 se introduce un nou articol, art.112¹, cu următorul cuprins:	Nemodificat	
46.	„Vizita intimă în cazul persoanelor arestate preventiv aflate în centrele de reținere și arestare preventivă	Nemodificat	
47.	Art.112 ¹ .- (1) Pot beneficia de vizită intimă persoanele arestate preventiv în cursul urmăririi penale care îndeplinesc, cumulativ, următoarele condiții:	Nemodificat	
48.	a) există o relație de căsătorie, dovedită prin copie legalizată a certificatului de căsătorie sau, după caz, o relație de parteneriat similară relațiilor stabilite între soți;	Nemodificat	
49.	b) există acordul procurorului care efectuează urmărirea penală sau supraveghează efectuarea urmăririi penale;	Nemodificat	
50.	c) au trecut cel puțin 60 de zile din momentul punerii în executare a măsurii preventive privative de libertate sau al primirii în centru;	Nemodificat	
51.	d) nu au fost sancționate disciplinar pe o	Nemodificat	

	perioadă de 60 de zile anterioară solicitării vizitei intime sau sancțiunea a fost ridicată;		
52.	e) participă activ la activități de muncă neremunerată.	Nemodificat	
53.	(2) Dispozițiile art.69 alin.(2)-(5) se aplică în mod corespunzător.”	Nemodificat	
54.	Art.V.- (1) În situațiile în care Legea nr.15/1968 privind Codul penal al României, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.65 din 16 aprilie 1997, cu modificările și completările ulterioare, este aplicabilă ca lege penală mai favorabilă, prin sintagma „îndeplinește în mod defectuos” din cuprinsul art.246 și art.248 se înțelege „îndeplinește un act prin încălcarea unei legi, a unei ordonanțe a Guvernului, a unei ordonanțe de urgență a Guvernului sau a unui alt act normativ care, la data adoptării, avea putere de lege”.	Nemodificat	
55.	(2) În situațiile în care Legea nr. 15/1968, republicată, cu modificările și completările ulterioare, este aplicabilă ca lege penală mai favorabilă, prin	Nemodificat	

	<p>sintagma „îndeplinirea ei defectuoasă” din cuprinsul art.249 se înțelege „îndeplinirea unui act prin încălcarea unei legi, a unei ordonanțe a Guvernului, a unei ordonanțe de urgență a Guvernului sau a unui alt act normativ care, la data adoptării, avea putere de lege”.</p>		
56.	<p>Art.VI.- Răspunderea contravențională</p> <p>(1) Constituie contravenție fapta funcționarului public care, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, nu îndeplinește un act prevăzut de o lege, o ordonanță a Guvernului, o ordonanță de urgență a Guvernului sau de un alt act normativ care, la data adoptării, avea putere de lege ori îl îndeplinește cu încălcarea unei dispoziții cuprinse într-un astfel de act normativ, cauzând astfel o pagubă mai mică de 250.000 lei ori o vătămare a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice, dacă nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de abuz în serviciu și se sancționează cu amendă de la 20.000 lei până la 200.000 lei.</p>	<p>Se elimină Autor: Grup parlamentar PSD, PNL, MINORITĂȚI</p>	

57.	(2) Constituie contravenție, fapta funcționarului public care, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, nu îndeplinește un act prevăzut de dispozițiile legale ori îl îndeplinește cu încălcarea unei astfel de dispoziții, indiferent de valoarea pagubei ori produce o vătămare a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice se sancționează cu amendă de la 20.000 lei până la 200.000 lei.	Se elimină Autor: Grup parlamentar PSD, PNL, MINORITĂȚI	
58.	(3) Săvârșirea din culpă a faptelor prevăzute la alin.(1) și (2) constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 10.000 lei până la 100.000 lei.	Se elimină Autor: Grup parlamentar PSD, PNL, MINORITĂȚI	
59.	(4) Contravențiile se constată de către ofițerii și subofițerii din cadrul Ministerului Afacerilor Interne.	Se elimină Autor: Grup parlamentar PSD, PNL, MINORITĂȚI	
60.	(5) Contravențiile se constată printr-un proces-verbal încheiat de agentul constatator.	Se elimină Autor: Grup parlamentar PSD, PNL, MINORITĂȚI	
61.	(6) Prin derogare de la prevederile art.13 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și	Se elimină Autor: Grup parlamentar PSD, PNL, MINORITĂȚI	

	completări prin Legea nr.180/2002, cu modificările și completările ulterioare, termenul de prescripție a constatării, aplicării și executării sancțiunii contravenționale este de 5 ani de la data săvârșirii faptei.		
--	---	--	--

Anexa nr. 2

AMENDAMENTE RESPINSE

Deputat Mihai Badea USR

Nr. crt.	FORMĂ ADOPTATĂ SENAT	AMENDAMENTE	MOTIVARE
1	<p>7. Articolul 297 se modifică și va avea următorul cuprins:</p> <p>„Art. 297 - (1) <i>Fapta funcționarului public care, cu știință, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, nu îndeplinește un act prevăzut de o lege, o ordonanță a Guvernului, o ordonanță de urgență a Guvernului sau de un alt act normativ care, la data adoptării, avea putere de lege ori îl îndeplinește cu încălcarea unei dispoziții cuprinse într-un astfel de act normativ, cauzând astfel o pagubă mai mare sau egală cu 250.000 lei ori o vătămare gravă a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 7 ani și interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție publică.</i></p> <p>2) <i>Dispozițiile prevăzute la alin.(1) privind condiția ca paguba să fie mai mare sau egală cu 250.000 lei nu se aplică dacă făptuitorul a mai săvârșit o infracțiune de abuz în serviciu ori de neglijență în serviciu într-un</i></p>	<p>Se elimină.</p> <p>Deputat Mihai Alexandru Badea – Grupul parlamentar USR</p>	<p>Conform propriei sale jurisprudențe, <i>“puterea de lucru judecat ce însoțește deciziile Curții Constituționale se atașează nu numai dispozitivului, ci și considerentelor pe care se sprijină acesta”</i>, principiu statuat prin Decizia nr. 1/1995 și următoarele.</p> <p>Ulterior stabilirii acestei reguli, pe lângă deciziile de declarare a unor acte normative ca fiind constituționale sau neconstituționale, Curtea Constituțională a pronunțat inclusiv decizii prin care a declarat că anumite prevederi legale sunt constituționale în unele interpretări și neconstituționale în altele, impunând uneori Parlamentului și Guvernului eventuale modificări necesare pentru punerea în acord a normelor juridice</p>

<p><i>interval de 5 ani de la data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești de condamnare.</i></p> <p><i>(3) Cu pedeapsa prevăzută la alin. (1) se sancționează și fapta funcționarului public care, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, îngrădește exercitarea unui drept al unei persoane ori creează pentru aceasta o situație de inferioritate pe temei de rasă, naționalitate, origine etnică, limbă, religie, sex, orientare sexuală, apartenență politică, avere, vârstă, dizabilitate, boală cronică necontagioasă sau infecție HIV/SIDA.”</i></p>		<p>cu Legea fundamentală, practică prin care instanța de contencios constituțional s-a transformat într-un veritabil legiuitor <i>sui generis</i>.</p> <p>Decizia nr. 392/2017 rămâne însă unică în jurisprudența Curții Constituționale prin vădita contradicție dintre considerentele și dispozitivul acesteia. Astfel, cu toate că punctul 2 din dispozitiv prevede că instanța “<i>Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 297 alin. (1) din Codul penal</i>”, la paragraful 56 s-a menționat că “<i>legiuitorul are obligația de a reglementa pragul valoric al pagubei și intensitatea vătămării dreptului sau interesului legitim rezultate din comiterea faptei în cuprinsul normelor penale referitoare la infracțiunea de abuz în serviciu</i>”.</p> <p>Având în vedere acest aspect, precum și inexistența oricărei alte decizii de declarare a neconstituționalității art. 297 din Codul penal în forma sa actuală, apreciez că instanța de contencios constituțional și-a depășit atribuțiile prevăzute de Constituție, Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, precum și propria sa jurisprudență. În condițiile respingerii</p>
---	--	--

			<p>excepției de neconstituționalitate și implicit declarării textului de lege ca fiind constituțional, impunerea oricărei modificări sau completări în sarcina legiuitorului reprezintă un act eminent politic, iar Parlamentul și Guvernul au datoria să trateze considerentele respective ca nule și neavenite pentru protejarea ordinii de drept și prevenirea creării unui precedent nefast pentru sistemul democratic din România.</p>
--	--	--	---

2	<p>8. Articolul 298 se modifică și va avea următorul cuprins:</p> <p><i>„Neglijența în serviciu</i></p> <p><i>Art. 298 - (1) Fapta funcționarului public care, din culpă, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, nu îndeplinește un act prevăzut de o lege, o ordonanță a Guvernului, o ordonanță de urgență a Guvernului sau de un alt act normativ care, la data adoptării, avea putere de lege ori îl îndeplinește cu încălcarea unei dispoziții cuprinse într-un astfel de act normativ și prin aceasta cauzează o pagubă mai mare sau egală cu 250.000 lei ori o vătămare gravă a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice, se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 3 ani sau cu amendă.</i></p>	<p>Articolul 298 se modifică și va avea următorul cuprins:</p> <p><i>„Neglijența în serviciu</i></p> <p><i>Art. 298 - (1) Fapta funcționarului public care, din culpă, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, nu îndeplinește un act prevăzut de o lege, o ordonanță a Guvernului, o ordonanță de urgență a Guvernului sau de un alt act normativ care, la data adoptării, avea putere de lege ori îl îndeplinește cu încălcarea unei dispoziții cuprinse într-un astfel de act normativ și prin aceasta cauzează o pagubă ori o vătămare a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice, se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 3 ani sau cu amendă”.</i></p> <p>Deputat Mihai Alexandru Badea – Grupul parlamentar USR</p>	<p>Idem punctul 1 marginal + necesitatea punerii în acord cu Decizia nr. 405/2016 a Curții Constituționale.</p>
---	---	---	---

3	<p><i>(2) Dispozițiile prevăzute la alin. (1) privind condiția ca paguba să fie mai mare sau egală cu 250.000 lei nu se aplică dacă făptuitorul a mai săvârșit o infracțiune de neglijență în serviciu ori de abuz în serviciu într-un interval de 5 ani de la data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești de condamnare.”</i></p>	<p>Se elimină.</p> <p>Deputat Mihai Alexandru Badea – Grupul parlamentar USR</p>	<p>Idem punctul 1 marginal.</p>
---	--	---	---------------------------------

Nr. crt.	Text adoptat de Senat	Amendament propus	Motivare
1.	<p>Art.297</p> <p>Abuzul în serviciu</p> <p>(1) Fapta funcționarului public care, cu știință, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, nu îndeplinește un act prevăzut de o lege, o ordonanță a Guvernului, o ordonanță de urgență a Guvernului sau de un alt act normativ care, la data adoptării, avea putere de lege ori îl îndeplinește cu încălcarea unei dispoziții cuprinse într-un astfel de act normativ, cauzând astfel o pagubă mai mare sau egală cu 250.000 lei ori o vătămare gravă a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 7 ani și interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție publică.</p> <p>(2) Dispozițiile prevăzute la alin.(1) privind condiția ca paguba să fie mai mare sau egală cu 250.000 lei nu se aplică dacă făptuitorul a mai săvârșit o infracțiune de abuz în serviciu ori neglijență în serviciu într-un interval</p>	<p>Art.297</p> <p>Abuzul în serviciu</p> <p>(1) Fapta funcționarului public care, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, nu îndeplinește un act prevăzut de o lege, o ordonanță a Guvernului, o ordonanță de urgență a Guvernului sau de un alt act normativ care, la data adoptării, avea putere de lege ori îl îndeplinește cu încălcarea unei dispoziții cuprinse într-un astfel de act normativ, cauzând astfel o pagubă ori o vătămare gravă a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 7 ani și interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție publică.</p> <p>(2) Se elimină.</p> <p>Autor : grup AUR</p>	<p>Forma adoptată de Senat nu corespunde necesităților actuale din România, pragul de 250.000 lei fiind exagerat și nejustificat. Acest prag trebuie anulat sau redus la o valoare cât mai mică.</p>

	de 5 ani de la data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești de condamnare.	<p>SAU :</p> <p>Fapta funcționarului public care, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, nu îndeplinește un act prevăzut de o lege, o ordonanță a Guvernului, o ordonanță de urgență a Guvernului sau de un alt act normativ care, la data adoptării, avea putere de lege ori îl îndeplinește cu încălcarea unei dispoziții cuprinse într-un astfel de act normativ, cauzând astfel o pagubă mai mare sau egală cu 1,5 salarii minime pe economie ori o vătămare gravă a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 7 ani și interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție publică.</p> <p>(2) Dispozițiile prevăzute la alin.(1) privind condiția ca paguba să fie mai mare sau egală cu 1,5 salarii minime pe economie nu se aplică dacă făptuitorul a mai săvârșit o infracțiune de abuz în serviciu ori neglijență în serviciu într-un interval de 5 ani de la data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești de condamnare.</p> <p>Autor : grup AUR</p>	
2.	<p>Art.298</p> <p>Neglijența în serviciu</p> <p>(1) Fapta funcționarului public care, din culpă, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, nu îndeplinește un act</p>	<p>Art.298</p> <p>Neglijența în serviciu</p> <p>(1) Fapta funcționarului public care, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, nu îndeplinește un act prevăzut de o lege, o</p>	Pragul adoptat de Senat, anume 250.000 lei, este exagerat și nu corespunde realităților existente în România.

<p>prevăzut de o lege, o ordonanță a Guvernului, o ordonanță de urgență a Guvernului sau de un alt act normativ care, la data adoptării, avea putere de lege ori îl îndeplinește cu încălcarea unei dispoziții cuprinse într-un astfel de act normativ și prin aceasta cauzează o pagubă mai mare sau egală cu 250.000 lei ori o vătămare gravă a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice, se pedepsește cu închisoarea de la 3 luni la 3 ani sau cu amendă.</p> <p>(2) Dispozițiile prevăzute la alin.(1) privind condiția ca paguba să fie mai mare sau egală cu 250.000 lei nu se aplică dacă făptuitorul a mai săvârșit o infracțiune de neglijență în serviciu ori de abuz în serviciu într-un interval de 5 ani de la data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești de condamnare.</p>	<p>ordonanță a Guvernului, o ordonanță de urgență a Guvernului sau de un alt act normativ care, la data adoptării, avea putere de lege ori îl îndeplinește cu încălcarea unei dispoziții cuprinse într-un astfel de act normativ și prin aceasta cauzează o pagubă ori o vătămare gravă a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice, se pedepsește cu închisoarea de la 3 luni la 3 ani sau cu amendă.</p> <p>(2) Dispozițiile prevăzute la alin.(1) privind aplicarea pedepsei cu amenda nu se aplică dacă făptuitorul a mai săvârșit o infracțiune de neglijență în serviciu ori de abuz în serviciu într-un interval de 5 ani de la data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești de condamnare.</p> <p>Autor : grup AUR</p> <p>SAU :</p> <p>(1) Fapta funcționarului public care, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, nu îndeplinește un act prevăzut de o lege, o ordonanță a Guvernului, o ordonanță de urgență a Guvernului sau de un alt act normativ care, la data adoptării, avea putere de lege ori îl îndeplinește cu încălcarea unei dispoziții cuprinse într-un astfel de act normativ și prin aceasta cauzează o pagubă mai mare sau egală cu 1,5 salarii minime pe economie ori o vătămare gravă a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei</p>	
---	---	--

		<p>persoane juridice, se pedepsește cu închisoarea de la 3 luni la 3 ani sau cu amendă.</p> <p>(2) Dispozițiile prevăzute la alin.(1) privind condiția ca paguba să fie mai mare sau egală cu 1,5 salarii minime pe economie nu se aplică dacă făptuitorul a mai săvârșit o infracțiune de neglijență în serviciu ori de abuz în serviciu într-un interval de 5 ani de la data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești de condamnare.</p> <p>Autor : grup AUR</p>	
3.	<p>Art.VI : Răspunderea contravențională</p> <p>(1)Constituie contravenție fapta funcționarului public care, din culpă, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, nu îndeplinește un act prevăzut de o lege, o ordonanță a Guvernului, o ordonanță de urgență a Guvernului sau de un alt act normativ care, la data adoptării, avea putere de lege ori îl îndeplinește cu încălcarea unei dispoziții cuprinse într-un astfel de act normativ, cauzând astfel o pagubă mai mică de 250.000 lei ori o vătămare a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice, dacă nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de abuz în serviciu și se sancționează cu amendă de la 20.000 lei până la 200.000 lei.</p>	<p>Art.VI : Răspunderea contravențională</p> <p>(1)Constituie contravenție fapta funcționarului public care, din culpă, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, nu îndeplinește un act prevăzut de o lege, o ordonanță a Guvernului, o ordonanță de urgență a Guvernului sau de un alt act normativ care, la data adoptării, avea putere de lege ori îl îndeplinește cu încălcarea unei dispoziții cuprinse într-un astfel de act normativ, cauzând astfel o pagubă ori o vătămare a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice, dacă nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de abuz în serviciu și se sancționează cu amendă de la 20.000 lei până la 200.000 lei.</p> <p>Autor : grup AUR</p> <p>SAU :</p> <p>(1)Constituie contravenție fapta funcționarului</p>	<p>Nu se justifică pragul de 250.000 lei adoptat de Senat. Acest prag ar trebui eliminat sau redus la un nivel cât mai mic.</p>

	<p>public care, din culpă, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, nu îndeplinește un act prevăzut de o lege, o ordonanță a Guvernului, o ordonanță de urgență a Guvernului sau de un alt act normativ care, la data adoptării, avea putere de lege ori îl îndeplinește cu încălcarea unei dispoziții cuprinse într-un astfel de act normativ, cauzând astfel o pagubă mai mică de 1,5 salarii minime pe economie ori o vătămare a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice, dacă nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de abuz în serviciu și se sancționează cu amendă de la 20.000 lei până la 200.000 lei.</p> <p>Autor : grup AUR</p>	
--	--	--

Nr. crt.	Text adoptat de Senat	Amendamente propuse	Motivație
1.	<p>Abuzul în serviciu Art. 297</p> <p>(1) Fapta funcționarului public care, cu știință, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, nu îndeplinește un act prevăzut de o lege, o ordonanță a Guvernului, o ordonanță de urgență a Guvernului sau de un alt act normativ care, la data adoptării, avea putere de lege ori îl îndeplinește cu încălcarea unei dispoziții cuprinse într-un astfel de act normativ, cauzând astfel o pagubă mai mare sau egală cu 250.000 lei ori o vătămare gravă a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 7 ani și interzicerea exercitării dreptului</p>	<p>Abuzul în serviciu Art. 297</p> <p>(1) Fapta funcționarului public care, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, nu îndeplinește un act prevăzut de o lege, o ordonanță a Guvernului, o ordonanță de urgență a Guvernului sau de un alt act normativ care, la data adoptării, avea putere de lege ori îl îndeplinește cu încălcarea unei dispoziții cuprinse într-un astfel de act normativ, cauzând astfel o pagubă ori o vătămare gravă a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 7 ani și interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție publică.</p>	<p>Instituirea unui prag valoric în cazul infracțiunii de abuz în serviciu ar reprezenta o gravă eroare din partea Parlamentului, fundamentată pe o denaturare a sensului dat de Comisia de la Veneția gravității faptelor comise în exercițiul funcției ministeriale.</p> <p>Clarificări exprese au fost făcute de Comisia de la Veneția, raportat la deciziile Curții Constituționale din România, prin punctul de vedere adoptat în 20 octombrie 2018 referitor la modificarea Codului penal din România, inclusiv cu privire la dezincriminarea parțială a infracțiunii de abuz în serviciu (Opinion No. 930/2018, CDL-AD(2018)021, pag. 22): <i>Trebuie precizat faptul că raportul Comisiei tratează doar</i></p>

	<p>de a ocupa o funcție publică.</p> <p>(2) Dispozițiile prevăzute la alin. (1) privind condiția ca paguba să fie mai mare sau egală cu 250.000 lei nu se aplică dacă făptuitorul a mai săvârșit o infracțiune de abuz în serviciu ori de neglijență în serviciu într-un interval de 5 ani de la data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești de condamnare.</p> <p>(3) Cu pedeapsa prevăzută la alin. (1) se sancționează și fapta funcționarului public care, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, îngrădește exercitarea unui drept al unei persoane ori creează pentru aceasta o situație de inferioritate pe temei de rasă, naționalitate, origine etnică, limbă, religie, sex, orientare sexuală, apartenență politică, avere, vârstă, dizabilitate, boală cronică necontagioasă sau infecție HIV/SIDA.</p>	<p>(2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează și fapta funcționarului public care, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, îngrădește exercitarea unui drept al unei persoane ori creează pentru aceasta o situație de inferioritate pe temei de rasă, naționalitate, origine etnică, limbă, religie, sex, orientare sexuală, apartenență politică, avere, vârstă, dizabilitate, boală cronică necontagioasă sau infecție HIV/SIDA.</p> <p><i>Autor: Deputat Ludovic Orban</i></p>	<p><i>responsabilitatea ministerială și se referă la gravitatea infracțiunii și nu la cuantumul prejudiciului.</i></p> <p>Adoptarea unui prag valoric constituie, pe de o parte, o formă de încurajare a activității infracționale, iar pe de altă parte un precedent extrem de periculos pentru extrapolarea aceleiași soluții legislative și către alte tipuri de infracțiuni care implică exercițiul funcției publice.</p> <p>În raport cu deciziile Curții Constituționale în materie, observăm faptul că niciuna dintre acestea nu indică în partea dispozitivă instituirea unui prag valoric, aceste indicații fiind realizate doar în considerentele deciziilor Curții Constituționale, fapt pentru care considerăm că definirea intensității vătămării ori a nivelului pagubei necesită o amplă consultare la nivelul societății românești, a</p>
--	--	--	---

			<p>profesioniștilor din sistemul de justiție, a organizațiilor internaționale de specialitate, fiind necesară o soluție legislativă acceptată de către toate partidele politice ținând cont de reglementările în materie din celelalte state membre ale Uniunii Europene.</p> <p>Subliniem faptul că Parlamentul României reprezintă „unica autoritate legiuitoare a țării”, conform Constituției, fiind singurul for îndreptățit a elabora soluții legislative în acord cu valorile și principiile constituționale și purtând întreaga responsabilitate pentru actele adoptate. Parlamentului nu-i pot fi impuse de către alte instituții anumite opțiuni concrete pentru a proteja drepturile și libertățile fundamentale, acesta fiind motivul pentru care orice mandat imperativ este considerat nul.</p>
2.	Neglijența în serviciu	Neglijența în serviciu	

	<p>Art. 298</p> <p>(1) Fapta funcționarului public care, din culpă, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, nu îndeplinește un act prevăzut de o lege, o ordonanță a Guvernului, o ordonanță de urgență a Guvernului sau de un alt act normativ care, la data adoptării, avea putere de lege ori îl îndeplinește cu încălcarea unei dispoziții cuprinse într-un astfel de act normativ și prin aceasta cauzează o pagubă mai mare sau egală cu 250.000 lei ori o vătămare gravă a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice, se pedepsește cu închisoarea de la 3 luni la 3 ani sau cu amendă.</p> <p>(2) Dispozițiile prevăzute la alin (1) privind condiția ca paguba să fie mai mare sau egală cu 250.000 de lei nu se aplică dacă făptuitorul a mai săvârșit o</p>	<p>Art. 298</p> <p>(1) Fapta funcționarului public care, din culpă, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, nu îndeplinește un act prevăzut de o lege, o ordonanță a Guvernului, o ordonanță de urgență a Guvernului sau de un alt act normativ care, la data adoptării, avea putere de lege ori îl îndeplinește cu încălcarea unei dispoziții cuprinse într-un astfel de act normativ și prin aceasta cauzează o pagubă ori o vătămare a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice, se pedepsește cu închisoarea de la 3 luni la 3 ani sau cu amendă.</p> <p>Alin (2) – se elimină.</p> <p><i>Autor: Deputat Ludovic Orban</i></p>	<p>Argumentele invocate în cazul amendamentelor la abuzul în serviciu își păstrează valabilitatea.</p>
--	--	--	--

	<p>infrațiune de neglijență în serviciu ori de abuz în serviciu într-un interval de 5 ani de la data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești de condamnare.</p>		
3.	<p>Art.VI.</p> <p>Răspunderea contravențională</p> <p>(1) Constituie contravenție fapta funcționarului public care, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, nu îndeplinește un act prevăzut de o lege, o ordonanță a Guvernului, o ordonanță de urgență a Guvernului sau de un alt act normativ care, la data adoptării, avea putere de lege ori îl îndeplinește cu încălcarea unei dispoziții cuprinse într-un astfel de act normativ, cauzând astfel o pagubă mai mică de 250.000 lei ori o vătămare a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice, dacă nu sunt</p>	<p>Art. VI – se elimină</p> <p><i>Autor: Deputat Ludovic Orban</i></p>	<p>Prin corelare raportat la eliminarea pragului valoric la abuzul în serviciu și neglijența în serviciu.</p>

<p>întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de abuz în serviciu și se sancționează cu amendă de la 20.000 lei până la 200.000 lei.</p> <p>(2) Constituie contravenție, fapta funcționarului public care, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, nu îndeplinește un act prevăzut de dispozițiile legale ori îl îndeplinește cu încălcarea unei astfel de dispoziții, indiferent de valoarea pagubei ori produce o vătămare a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice se sancționează cu amendă de la 20.000 lei până la 200.000 lei.</p> <p>(3) Săvârșirea din culpă a faptelor prevăzute la alin.(1) și (2) constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 10.000 lei până la 100.000 lei.</p> <p>(4) Contravențiile se constată de către ofițerii și subofițerii din cadrul</p>		
---	--	--

	<p>Ministerului Afacerilor Interne.</p> <p>(5) Contravențiile se constată printr-un proces-verbal încheiat de agentul constatator.</p> <p>(6) Prin derogare de la prevederile art.13 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.180/2002, cu modificările și completările ulterioare, termenul de prescripție a constatării, aplicării și executării sancțiunii contravenționale este de 5 ani de la data săvârșirii faptei.</p>		
--	--	--	--

Inițiator: Lupu Andrei-Răzvan, deputat neafiliat

Nr. Crt .	Forma adoptată de Senat	Amendamente propuse	Motivare amendamente
1.	<p>Art. 297 - Abuzul în serviciu</p> <p>(1) Fapta funcționarului public care, cu știință, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, nu îndeplinește un act prevăzut de o lege, o ordonanță a Guvernului, o ordonanță de urgență a Guvernului sau de un alt act normativ care, la data adoptării, avea putere de lege ori îl îndeplinește cu încălcarea unei dispoziții cuprinse într-un astfel de act normativ, cauzând astfel o pagubă mai mare sau egală cu 250.000 lei ori o vătămare gravă a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 7 ani și interzicerea executării dreptului de a ocupa o funcție publică.</p> <p>(2) Dispozițiile prevăzute la alin. (1) privind condiția ca paguba să fie mai mare sau egală cu 250.000 lei nu se aplică dacă făptuitorul a mai săvârșit o infracțiune de abuz în serviciu ori de</p>	<p>La articolul 297, alineatul (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:</p> <p>(1) Fapta funcționarului public care, cu știință, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, nu îndeplinește un act prevăzut de o lege, o ordonanță a Guvernului, o ordonanță de urgență a Guvernului sau de un alt act normativ care, la data adoptării, avea putere de lege ori îl îndeplinește cu încălcarea unei dispoziții cuprinse într-un astfel de act normativ, cauzând astfel o pagubă mai mare sau egală cu 500 lei ori o vătămare gravă a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 7 ani și interzicerea executării dreptului de a ocupa o funcție publică.</p> <p>(2) Dispozițiile prevăzute la alin. (1) privind condiția ca paguba să fie mai mare sau egală cu</p>	<p>Data fiind gravitatea consecințelor abuzului în serviciu, se impune scăderea pragului prevăzut pentru abuzul în serviciu, de la 250.000 lei la 500 lei, precum și eliminarea sintagmei „cu știință” din textul alineatului.</p>

	neglijență în serviciu într-un interval de 5 ani de la data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești de condamnare.	500 lei nu se aplică dacă făptuitorul a mai săvârșit o infracțiune de abuz în serviciu ori de neglijență în serviciu într-un interval de 5 ani de la data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești de condamnare.	
2.	<p>Art. 298 Neglijența în serviciu</p> <p>(1) Fapta funcționarului public care, din culpă, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, nu îndeplinește un act prevăzut de o lege, o ordonanță a Guvernului, o ordonanță de urgență a Guvernului sau de un alt act normativ care, la data adoptării, avea putere de lege ori îl îndeplinește cu încălcarea unei dispoziții cuprinse într-un astfel de act normativ și prin aceasta cauzează o pagubă mai mare sau egală cu 250.000 lei ori o vătămare gravă a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice, se pedepsește cu închisoarea de la 3 luni la 3 ani sau cu amendă.</p> <p>(2) Dispozițiile prevăzute la alin. (1) privind condiția ca paguba să fie mai mare sau egală cu 250.000 lei nu se aplică dacă făptuitorul a mai săvârșit o infracțiune de neglijență în serviciu ori de abuz în serviciu într-un interval de 5 ani de la data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești de condamnare.</p>	<p>La articolul 298, alineatul (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:</p> <p>(1) Fapta funcționarului public care, din culpă, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, nu îndeplinește un act prevăzut de o lege, o ordonanță a Guvernului, o ordonanță de urgență a Guvernului sau de un alt act normativ care, la data adoptării, avea putere de lege ori îl îndeplinește cu încălcarea unei dispoziții cuprinse într-un astfel de act normativ și prin aceasta cauzează o pagubă mai mare sau egală cu 500 lei ori o vătămare gravă a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice, se pedepsește cu închisoarea de la 3 luni la 3 ani sau cu amendă.</p> <p>(2) Dispozițiile prevăzute la alin. (1) privind condiția ca paguba să fie mai mare sau egală cu 500 lei nu se aplică dacă făptuitorul a mai săvârșit o infracțiune de neglijență în serviciu ori de abuz în serviciu într-un interval de 5 ani de la data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești de condamnare.</p>	Data fiind gravitatea consecințelor neglijenței în serviciu, dar și pentru corelarea cu amendamentul prevăzut la pct. 1 cu privire la abuzul în serviciu se impune scăderea pragului prevăzut pentru neglijență în serviciu, de la 250.000 lei la 500 lei.
3.	<p>Art. VI. - Răspunderea contravențională</p> <p>(1) Constituie contravenție fapta funcționarului</p>	<p>La articolul VI, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:</p> <p>(1) Constituie contravenție fapta funcționarului</p>	Amendamentul are drept scop armonizarea prevederilor cu amendamentele prevăzute la pct. 1 și 2.

	<p>public care, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, nu îndeplinește un act prevăzut de o lege, o ordonanță a Guvernului, o ordonanță de urgență a Guvernului sau de un alt act normativ care, la data adoptării, avea putere de lege ori îl îndeplinește cu încălcarea unei dispoziții cuprinse într-un astfel de act normativ, cauzând astfel o pagubă mai mică de 250.000 lei ori o vătămare a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice, dacă nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de abuz în serviciu și se sancționează cu amendă de la 20.000 lei până la 200.000 lei.</p>	<p>public care, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, nu îndeplinește un act prevăzut de o lege, o ordonanță a Guvernului, o ordonanță de urgență a Guvernului sau de un alt act normativ care, la data adoptării, avea putere de lege ori îl îndeplinește cu încălcarea unei dispoziții cuprinse într-un astfel de act normativ, cauzând astfel o pagubă mai mică de 500 lei ori o vătămare a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice, dacă nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de abuz în serviciu și se sancționează cu amendă de la 20.000 lei până la 200.000 lei.</p>	
--	--	---	--

Cosmin-Marian Poteraș - senator neafiliat; Ion-Dragoș Popescu - senator neafiliat; Alin-Costel Prunean - deputat neafiliat, Oana - Alexandra Cambera - deputat neafiliat, Lóránt-Zoltan Sas - deputat neafiliat, Dragoș-Cătălin Teniță - deputat neafiliat

Nr. crt.	Formă adoptată de Senat	Amendament	Motivare
1.	<p>1.La articolul 4, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alin.(2), cu următorul cuprins:</p> <p>„(2) Dispozițiile alin.(1) sunt aplicabile și atunci când, în urma unei decizii a Curții Constituționale sau a unei decizii pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție în dezlegarea unei chestiuni de drept sau în soluționarea unui recurs în interesul legii, o faptă determinată nu mai întrunește elementele constitutive ale unei infracțiuni sau forma de vinovăție cerută de lege pentru existența infracțiunii.”</p>	<p>La articolul 4, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:</p> <p>„(2) Dispozițiile alin.(1) sunt aplicabile și atunci când, printr-o Decizie a Curții Constituționale, se constată neconstituționalitatea unei norme de incriminare.</p>	<p>În expunerea de motive, modificarea art. 4 Cod Penal este justificată prin necesitatea punerii în acord cu Decizia CCR nr. 651 din 2018. Ori, conform deciziei citate, ”soluția legislativă cuprinsă în art. 4 din Codul penal, care nu asimilează efectele unei decizii a Curții Constituționale prin care se constată neconstituționalitatea unei norme de incriminare cu cele ale unei legi penale de dezincriminare, este neconstituțională.”</p>
2.	<p>7.Articolul 297 se modifică și va avea următorul cuprins:</p> <p>Abuzul în serviciu (1) Fapta funcționarului public care, cu știință, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, nu îndeplinește un act prevăzut de o lege, o ordonanță a Guvernului, o ordonanță de</p>	<p>Articolul 297 se modifică și va avea următorul cuprins:</p> <p>Abuzul în serviciu (1) Fapta funcționarului public care, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, nu îndeplinește un act prevăzut de o lege, o</p>	<p>Amendamentul urmărește clarificarea normei prin eliminarea sintagmei ”cu știință” din cuprinsul articolului având în vedere faptul că forma de vinovăție cerută</p>

	<p>urgență a Guvernului sau de un alt act normativ care, la data adoptării, avea putere de lege ori îl îndeplinește cu încălcarea unei dispoziții cuprinse într-un astfel de act normativ, cauzând astfel o pagubă mai mare sau egală cu 250.000 lei ori o vătămare gravă a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 7 ani și interzicerea executării dreptului de a ocupa o funcție publică.</p> <p>(2) Dispozițiile prevăzute la alin. (1) privind condiția ca paguba să fie mai mare sau egală cu 250.000 lei nu se aplică dacă făptuitorul a mai săvârșit o infracțiune de abuz în serviciu ori de neglijență în serviciu într-un interval de 5 ani de la data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești de condamnare.</p>	<p>ordonanță a Guvernului, o ordonanță de urgență a Guvernului sau de un alt act normativ care, la data adoptării, avea putere de lege ori îl îndeplinește cu încălcarea unei dispoziții cuprinse într-un astfel de act normativ, cauzând astfel o pagubă mai mare sau egală cu 500 lei ori o vătămare a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 7 ani și interzicerea executării dreptului de a ocupa o funcție publică.</p> <p>(2) Dispozițiile prevăzute la alin. (1) privind condiția ca paguba să fie mai mare sau egală cu 500 lei nu se aplică dacă anterior făptuitorul a mai fost condamnat pentru o infracțiune de abuz în serviciu ori de neglijență în serviciu și nu a intervenit una din cauzele care înlătură consecințele condamnării.</p>	<p>de lege pentru existența infracțiunii de abuz în serviciu este intenția. ”Cu știință” este o ”formă de vinovăție” inexistentă în penal, iar folosirea ei are ca posibilă consecință dezincriminarea abuzului în serviciu.</p> <p>În al doilea rând, se urmărește scăderea valorii pragului de la care devine incidentă infracțiunea de abuz în serviciu de la 250.000 lei la 500 de lei.</p> <p>În al treilea rând, se urmărește eliminarea sintagmei ”gravă” din cuprinsul articolului având în vedere faptul că noțiunea de „vătămare gravă” nu este definită în Codul penal, ceea ce va lăsa loc de interpretări subiective ale legii.</p> <p>Pentru claritatea normei. În varianta votată de Senat, nu se precizează dacă data săvârșirii unei alte infracțiuni de abuz în serviciu este anterioară sau ulterioară datei rămânerii definitive a hotărârii judecătorești. În prima ipoteză, este necesară existența unei condamnări; în a doua ipoteză, norma își pierde aplicabilitatea.</p>
3.	<p>7.Articolul 298 se modifică și va avea următorul cuprins:</p> <p>Neglijența în serviciu</p> <p>(1) Fapta funcționarului public care, din</p>	<p>La articolul 298, alineatul (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:</p> <p>Neglijența în serviciu</p> <p>(1) Fapta funcționarului public care, din culpă, în</p>	<p>Prin prezentul amendament se urmărește scăderea valorii pragului de la care devine incidentă infracțiunea de abuz în serviciu de la 250.000 lei la 500 de lei.</p>

	<p>culpă, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, nu îndeplinește un act prevăzut de o lege, o ordonanță a Guvernului, o ordonanță de urgență a Guvernului sau de un alt act normativ care, la data adoptării, avea putere de lege ori îl îndeplinește cu încălcarea unei dispoziții cuprinse într-un astfel de act normativ și prin aceasta cauzează o pagubă mai mare sau egală cu 250.000 lei ori o vătămare gravă a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice, se pedepsește cu închisoarea de la 3 luni la 3 ani sau cu amendă.</p> <p>(2) Dispozițiile prevăzute la alin. (1) privind condiția ca paguba să fie mai mare sau egală cu 250.000 lei nu se aplică dacă făptuitorul a mai săvârșit o infracțiune de neglijență în serviciu ori de abuz în serviciu într-un interval de 5 ani de la data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești de condamnare.</p>	<p>exercitarea atribuțiilor de serviciu, nu îndeplinește un act prevăzut de o lege, o ordonanță a Guvernului, o ordonanță de urgență a Guvernului sau de un alt act normativ care, la data adoptării, avea putere de lege ori îl îndeplinește cu încălcarea unei dispoziții cuprinse într-un astfel de act normativ și prin aceasta cauzează o pagubă mai mare sau egală cu 500 lei ori o vătămare a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice, se pedepsește cu închisoarea de la 3 luni la 3 ani sau cu amendă.</p> <p>Se elimină</p>	<p>În al doilea rând, se urmărește eliminarea sintagmei ”gravă” din cuprinsul articolului având în vedere faptul că noțiunea de „vătămare gravă” nu este definită în Codul penal, ceea ce va lăsa loc de noi interpretări subiective ale legii.</p>
4.	<p>Art.VI.- Răspunderea contravențională</p> <p>(1) Constituie contravenție fapta funcționarului public care, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, nu îndeplinește un act prevăzut de o lege, o ordonanță a Guvernului, o ordonanță de urgență a Guvernului sau de un alt act normativ care, la data adoptării, avea putere de lege ori îl îndeplinește cu încălcarea unei dispoziții</p>	<p>La articolul VI, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:</p> <p>(1) Constituie contravenție fapta funcționarului public care, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, nu îndeplinește un act prevăzut de o lege, o ordonanță a Guvernului, o ordonanță de urgență a Guvernului sau de un alt act normativ care, la data adoptării, avea putere de lege ori îl îndeplinește cu încălcarea unei dispoziții cuprinse într-un astfel de act normativ, cauzând astfel o pagubă mai mică de 500 lei, dacă nu sunt</p>	<p>Prin prezentul amendament se urmărește scăderea valorii pragului de la care devine incidentă infracțiunea de abuz în serviciu de la 250.000 lei la 500 de lei.</p> <p>În al doilea rând, se urmărește eliminarea sintagmei ”ori o vătămare a drepturilor</p>

<p>cuprinse într-un astfel de act normativ, cauzând astfel o pagubă mai mică de 250.000 lei ori o vătămare a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice, dacă nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de abuz în serviciu și se sancționează cu amendă de la 20.000 lei până la 200.000 lei.</p>	<p>întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de abuz în serviciu și se sancționează cu amendă de la 20.000 lei până la 200.000 lei.</p>	<p>sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridic” din necesitatea corelării cu amendamentele anterioare.</p>
--	--	--

Nr. crt.	Proiect de lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, precum și a altor acte normative Forma adoptată de Senat	AMENDAMENTE USR	MOTIVARE
	<p>1. La articolul 4, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alin.(2), cu următorul cuprins:</p> <p>„(2) Dispozițiile alin.(1) sunt aplicabile și atunci când, în urma unei decizii a Curții Constituționale sau a unei decizii pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție în dezlegarea unei chestiuni de drept sau în soluționarea unui recurs în interesul legii, o faptă determinată nu mai întrunește elementele constitutive ale unei infracțiuni sau forma de vinovăție cerută de lege pentru existența infracțiunii.”</p>	<p>1. La articolul 4, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alin.(2), cu următorul cuprins:</p> <p>„(2) Dispozițiile alin.(1) sunt aplicabile și atunci când, în urma unei decizii a Curții Constituționale, o faptă determinată nu mai întrunește elementele constitutive ale unei infracțiuni sau forma de vinovăție cerută de lege pentru existența infracțiunii.”</p>	<p>Chiar dacă și deciziile pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție în dezlegarea unei chestiuni de drept sau în soluționarea unui recurs în interesul legii sunt obligatorii, potrivit legii, nu se poate pune semnul de egalitate între efectele acestora și efectul legii. Includerea acestor decizii ale ICCJ în dispozițiile art 4 Cp excede cele dispuse prin decizia nr. 651/2018 a CCR.</p> <p>Hotărârea prealabilă și recursul în interesul legii, pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție, nu pot dezincrimina sau incrimina o anumită faptă penală.</p> <p>Acestea au ca funcție: asigurarea unei practici judiciare unitare. Or, dezincriminarea implică</p>

			<p>abrogarea unei norme sau redefinirea acesteia.</p> <p>Totodată, Deciziile CCR produc efecte <i>erga omnes</i>, adică acestea sunt general obligatorii. În schimb, HP-urile și RIL-urile sunt obligatorii doar pentru instanțele de judecată, deci ele nu pot viza schimbarea unui act normativ.</p>
--	--	--	--

	<p>7. Articolul 297 se modifică și va avea următorul cuprins:</p> <p><i>„Art. 297 - (1) Fapta funcționarului public care, cu știință, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, nu îndeplinește un act prevăzut de o lege, o ordonanță a Guvernului, o ordonanță de urgență a Guvernului sau de un alt act normativ care, la data adoptării, avea putere de lege ori îl îndeplinește cu încălcarea unei dispoziții cuprinse într-un astfel de act normativ, cauzând astfel o pagubă mai mare sau egală cu 250.000 lei ori o vătămare gravă a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 7 ani și interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție publică.</i></p>	<p><i>Se va formula oral</i></p>	
--	--	----------------------------------	--

	<p><i>(2) Dispozițiile prevăzute la alin.(1) privind condiția ca paguba să fie mai mare sau egală cu 250.000 lei nu se aplică dacă făptuitorul a mai săvârșit o infracțiune de abuz în serviciu ori de neglijență în serviciu într-un interval de 5 ani de la data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești de condamnare.</i></p>	<p><i>Se va formula oral</i></p>	
--	--	----------------------------------	--

	<p><i>(3) Cu pedeapsa prevăzută la alin.(1) se sancționează și fapta funcționarului public care, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, îngreunează exercitarea unui drept al unei persoane ori creează pentru aceasta o situație de inferioritate pe temei de rasă, naționalitate, origine etnică, limbă, religie, sex, orientare sexuală, apartenență politică, avere, vârstă, dizabilitate, boală cronică necontagioasă sau infecție HIV/SIDA.”</i></p>	<p><i>nemodificat</i></p>	
--	--	---------------------------	--

	<p>8. Articolul 298 se modifică și va avea următorul cuprins:</p> <p>„<i>Neglijența în serviciu</i></p> <p><i>Art. 298 - (1) Fapta funcționarului public care, din culpă, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, nu îndeplinește un act prevăzut de o lege, o ordonanță a Guvernului, o ordonanță de urgență a Guvernului sau de un alt act normativ care, la data adoptării, avea putere de lege ori îl îndeplinește cu încălcarea unei dispoziții cuprinse într-un astfel de act normativ și prin aceasta cauzează o pagubă mai mare sau egală cu 250.000 lei ori o vătămare gravă a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice, se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 3 ani sau cu amendă.</i></p>	<p><i>Se va formula oral</i></p>	
--	--	----------------------------------	--

	<p><i>(2) Dispozițiile prevăzute la alin.(1) privind condiția ca paguba să fie mai mare sau egală cu 250.000 lei nu se aplică dacă făptuitorul a mai săvârșit o infracțiune de neglijență în serviciu ori de abuz în serviciu într-un interval de 5 ani de la data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești de condamnare.”</i></p>	<p><i>Se va formula oral</i></p>	
--	---	----------------------------------	--

		<p>La art. 336¹ se introduce ntroducere alin. (4)</p> <p>„(4) Dacă se stabilește că persoana răspunde și în condițiile articolului 336, se aplică regulile privind concursul de infracțiuni.</p>	<p>Jurisprudența neunitară. Pentru a nu ajunge la o interpretare diferită a noii reglementări, ce dă posibilitatea creării unei jurisprudențe neunitare, este necesară soluționarea cazului în care același inculpat comite și infracțiunea prevăzută de articolul 336.</p> <p>Concursul de infracțiuni se impune în această situație deoarece cele două incriminări urmăresc protejarea societății din perspective diferite. Față de art. 336, noua infracțiune are ca scop tragerea la răspundere a persoanelor pentru crearea unui context care face dificilă stabilirea exactă de către autorități a consumului de alcool/alte substanțe de către inculpat după ce acesta a produs un accident.</p> <p>Alte cazuri în care apare aceeași prevedere: art. 192 alin. (2); art. 196 alin. (5); art. 244 alin. (2); art. 264 alin. (1); art. 272 alin. (1); art. 285 alin. (41); art. 367 alin. (3).</p>
--	--	---	---

<p>Art. VI. Răspunderea contravențională</p> <p>(1) Constituie contravenție fapta funcționarului public care, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, nu îndeplinește un act prevăzut de o lege, o ordonanță a Guvernului, o ordonanță de urgență a Guvernului sau de un alt act normativ care, la data adoptării, avea putere de lege ori îl îndeplinește cu încălcarea unei dispoziții cuprinse într-un astfel de act normativ, cauzând astfel o pagubă mai mică de 250.000 lei ori o vătămare a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice, dacă nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de abuz în serviciu și se sancționează cu amendă de la 20.000 lei până la 200.000 lei.</p> <p>(2) Constituie contravenție, fapta funcționarului public care, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, nu îndeplinește un act prevăzut de dispozițiile legale ori îl îndeplinește cu încălcarea unei astfel de dispoziții, indiferent de valoarea pagubei ori produce o vătămare a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice se sancționează cu amendă de la 20.000 lei până la 200.000 lei.</p>	<p><i>Se va formula oral</i></p>	
--	----------------------------------	--

<p>(3) Săvârșirea din culpă a faptelor prevăzute la alin.(1) și (2) constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 10.000 lei până la 100.000 lei.</p> <p>(4) Contravențiile se constată de către ofițerii și subofițerii din cadrul Ministerului Afacerilor Interne.</p> <p>(5) Contravențiile se constată printr-un proces-verbal încheiat de agentul constator.</p> <p>(6) Prin derogare de la prevederile art. 13 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, termenul de prescripție a constatării, aplicării și executării sancțiunii contravenționale este de 5 ani de la data săvârșirii faptei.</p>		
---	--	--

Amendamente Deputat Coarnă Dumitru

Text lege în vigoare	Forma adoptată de Senat	Amendamente propuse Camera deputaților	Motivare amendamente
	<p>Art.I.- Legea nr.286/2009 privind Codul penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.510 din 24 iulie 2009, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:</p>		
<p>Art.297. Abuzul în serviciu – alin. (1) (1) Fapta funcționarului public care, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, nu îndeplinește un act sau îl îndeplinește în mod defectuos și prin aceasta cauzează o pagubă ori o vătămare a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 7 ani și interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție publică.</p>	<p>Art.297. Abuzul în serviciu – alin (1) (1) Fapta funcționarului public care, cu știință, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, nu îndeplinește un act prevăzut de o lege, o ordonanță a Guvernului, o ordonanță de urgență a Guvernului sau de un alt act normativ care, la data adoptării, avea putere de lege ori îl îndeplinește cu încălcarea unei dispoziții cuprinse într-un astfel de act normativ, cauzând astfel o pagubă mai mare sau egală cu 250.000 lei ori o vătămare gravă a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 7 ani și interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție publică.</p>	<p>Art.297. Abuzul în serviciu – alin (1) (1) Fapta funcționarului public care, cu știință, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, nu îndeplinește un act prevăzut de o lege, o ordonanță a Guvernului, o ordonanță de urgență a Guvernului ori îl îndeplinește cu încălcarea unei dispoziții cuprinse într-un astfel de act normativ, cauzând astfel o pagubă mai mare sau egală cu 250.000 lei ori o vătămare gravă a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice care au avut ca și consecință: negarea drepturilor sau intereselor legitime ori restrângerea acestora dincolo limitele stabilite prin lege, se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 7 ani și interzicerea exercitării dreptului de a</p>	<p>Potrivit Expunerii de motive a proiectului de lege, acest proiect a fost inițiat pentru a pune în acord prevederile Codului Penal cu parte din deciziile Curții Constituționale prin care o serie de prevederi ale Codului Penal au fost declarate neconstituționale.</p> <p>Cu toate că în privința infracțiunii de abuz în serviciu se indică în Expunerea de motive a proiectului de lege două Decizii de admitere ale CCR (nr. 405/2016 și nr. 392/2017) referitoare la neconstituționalitatea infracțiunii de abuz în serviciu, precum și o Decizie de admitere a CCR (nr. 518/2017) privitoare la infracțiunea de neglijență în serviciu în cadrul căreia s-au analizat și alte sintagme decât cele din deciziile nr. 405/2016 și nr. 309/2017, dar care intră atât în conținutul constitutiv al infracțiunii de abuz în serviciu, cât și al infracțiunii de neglijență în serviciu (diferența între cele două infracțiuni constând în forma de vinovăție prevăzută de lege),</p>

		<p>ocupa o funcție publică.</p>	<p>nici forma inițială a proiectului de lege și nici forma adoptată de Senat nu respectă cele statuate de CCR prin deciziile nr. 405/2016, nr. 309/2016 și nr. 518/2017, astfel încât definiția acestor infracțiuni să respecte rigorile constituționale.</p> <p>Astfel, Curtea Constituțională a României prin considerentele celor trei decizii (general obligatorii și în privința dispozitivului și al considerentelor) statuat atât pentru infracțiunea de abuz în serviciu, cât și pentru infracțiunea de neglijență în serviciu următoarele:</p> <p>1. că prin sintagma ”îndeplinirea defectuoasă” se înțelege ”îndeplinirea prin încălcarea legii”, stabilind <u>conceptul de ”lege”</u> ca fiind: <u>legea</u> – ca act formal adoptat de Parlament, precum și <u>Ordonanțele Guvernului</u> și <u>Ordonanțele de Urgență ale Guvernului</u> - ca acte material, cu putere de lege, emise de Guvern, în temeiul delegării legislative prevăzute de art. 115 din Constituție. (Decizia nr. 405/2006, parag 61-63).</p> <p>Cu toate acestea, în mod nepermis, atât n proiectul de lege, cât și în forma adoptată de Senatul României s-au adăugat la conceptul de ”lege” și ”alte acte normative care, la data adoptării, aveau putere de lege”, În condițiile în care din punct de vedere constituțional nu există alte astfel de acte normative.</p> <p>Astfel, în Expunerea de motive a proiectului de lege, la secțiunea a 2-a, pct I Codul penal, pct. 3 - Decizia 405/2016 s-a menționat:</p>
--	--	---------------------------------	---

			<p>”Cu privire la consecințele reconfigurării noului cadru al infracțiunilor de abuz în serviciu, respectiv de neglijență în serviciu, dacă până la momentul publicării celor două decizii în materie ale Curții Constituționale, dispozițiile art. 297 și art. 298 Cod penal aveau o formulare generică („îndeplinirea în mod defectuos a îndatoririlor de serviciu”) în care se puteau include orice fel de acte (normative sau nu, <u>naționale sau unionale</u>) care cuprindeau atribuții de serviciu, individualizarea impusă de Curtea Constituțională se va face prin raportare doar la categoria <u>actelor normative de nivel primar</u>.</p> <p>Pe cale de consecință, pentru reținerea infracțiunii de abuz în serviciu sau neglijență în serviciu, va fi necesară încălcarea atribuțiilor prevăzute într-un <u>act normativ de nivel primar lato sensu</u>, după cum urmează: <u>legi, ordonanțe, ordonanțe de urgență</u> sau <u>alte acte normative interne adoptate anterior actualei Constituții, care la data intrării în vigoare constituiau izvoare de drept penal</u> (legi, decrete ale fostului Consiliu de Stat, Decrete-legi etc.), respectiv <u>acte cu putere de lege din ordinea juridică unională</u> (act normativ unional cu aplicabilitate directă și efecte general obligatorii -<u>regulamente CE</u>), în temeiul dispozițiilor art. 148 Constituție.”</p> <p>Se poate observa astfel că prin raportare la considerentele celor trei decizii CCR indicat, cât și la întreaga jurisprudență a CCR în privința conceptului de ”lege” în sens constituțional, s-a adăugat în mod nepermis de</p>
--	--	--	--

			<p>către Guvern și s-a preluat de către Senat că în conceptul de "lege" se includ și actele unionale (acte normative unionale cu aplicabilitate directă și efecte general obligatorii – regulamentele Comisiei Europene), care se regăsesc în textul infracțiunilor prin introducerea sintagmei "un alt act normativ care, la data adoptării, avea putere de lege".</p> <p>Or, această adăugare nepermisă de către Constituția României este în contradicție chiar cu Tratatul pentru Funcționarea Uniunii Europene. În acest sens, învedereăm că la pct. 73 din Decizia nr. 405/2016, chiar CCR a analizat <i>Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social și Comitetul Regiunilor către o politică a Uniunii Europene în materie penală: asigurarea punerii în aplicare eficace a politicilor Uniunii Europene prin intermediul dreptului penal, COM/2011/0573 (https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/?uri=CELEX%3A52011DC0573)</i></p> <p>Din conținutul acestei Comunicări se poate observa că UE poate adopta, în temeiul articolului 83 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), directive care să prevadă norme minime privind dreptul penal al UE pentru diferite infracțiuni.</p> <p>Totodată, în această comunicare se arată că: "în primul rând, pot fi adoptate măsuri în temeiul articolului 83 alineatul (1) din TFUE cu privire la</p>
--	--	--	---

		<p><i>o listă de zece infracțiuni enumerate explicit (așa-numitele „euroinfracțiuni”), care se referă la terorism, la traficul de persoane și exploatarea sexuală a femeilor și a copiilor, la traficul ilicit de droguri, la traficul ilicit de arme, la spălarea banilor, la corupție, la contrafacerea mijloacelor de plată, la criminalitatea informatică și la criminalitatea organizată. Aceste infracțiuni merită, prin definiție, să fie abordate la nivelul UE, ca urmare a gravității lor deosebite și a dimensiunii transfrontaliere, astfel cum se prevede în tratat. Majoritatea domeniilor infracționalității fac deja obiectul unor acte legislative adoptate înainte de Tratatul de la Lisabona, care au fost actualizate sau sunt în curs de actualizare. „Euroinfracțiuni” suplimentare pot fi definite doar de către Consiliu, hotărând în unanimitate, după aprobarea Parlamentului European.</i></p> <p><i>În al doilea rând, articolul 83 alineatul (2) din TFUE permite Parlamentului European și Consiliului să stabilească, pe baza unei propuneri a Comisiei: „norme minime referitoare la definirea infracțiunilor și a sancțiunilor în cazul în care apropierea actelor cu putere de lege și a normelor administrative ale statelor membre în materie penală se dovedește indispensabilă pentru a asigura punerea în aplicare eficientă a unei politici a Uniunii într-un domeniu care a făcut obiectul unor măsuri de armonizare”. Această clauză nu enumeră infracțiuni specifice, dar prevede că îndeplinirea unor criterii de natură</i></p>
--	--	--

		<p><i>juridică este o condiție prealabilă pentru adoptarea de măsuri de drept penal la nivelul UE. Prin urmare, instituirea unei politici UE în materie penală se justifică în special în lumina articolului 83 alineatul (2) din TFUE, iar prezenta comunicare intenționează să prevadă orientări specifice cu privire la același articol. În primul rând, tocmai în acest domeniu instituțiile UE trebuie să ia decizii de politică dacă să recurgă sau nu la măsuri de drept penal (în locul altor măsuri, precum sancțiunile administrative) ca instrument de asigurare a punerii în aplicare și trebuie să stabilească ce politici UE necesită utilizarea dreptului penal ca instrument suplimentar de asigurare a punerii în aplicare.”</i></p> <p>Drept urmare, Parlamentul României nu poate introduce în legislația internă o infracțiune care să vizeze încălcarea normelor din actele europene (unionale cum sunt menționate în expunerea de motive), deoarece pe de o parte, ar încălca deciziile Curții Constituționale, iar pe de altă parte, și-ar aroga competențe pe care Constituția României și TFUE nu i le atribuie (fiind de competența Parlamentului European). Parlamentul României poate numai să transpună, prin lege, în legislația națională, Directivele adoptate de UE care prevăd norme minime privind dreptul penal al UE pentru diferite infracțiuni.</p> <p>Nu există o directivă a UE care să impună transpunerea în legislația națională a unei infracțiuni de serviciu dacă nu sunt respectate</p>
--	--	---

			<p>prevederile unui Regulament UE.</p> <p>Drept urmare, introducerea unei infracțiuni de abuz în serviciu pentru încălcarea normelor prevăzute în Regulamentele UE ar însemna <u>o dublare de reglementare</u>, deoarece acestea ar dubla normele transpuse deja în legislația națională ca urmare a directivelor adoptate de UE privind dreptul penal al UE pentru diferite infracțiuni.</p> <p>În acest sens, arătăm că în legislația națională au fost transpuse astfel de norme adoptate de UE în materia dreptului penal al UE, cum ar fi, de ex, norme în privința infracțiunii de evaziune fiscală, adaptarea legislației penale naționale cu privire la cele 10 "euroinfracțiuni", introducerea în legea 78/2000 a infracțiunilor împotriva intereselor financiare ale Uniunii Europene, etc.</p> <p><u>În concluzie, sintagma "sau de un alt act normativ care, la data adoptării, avea putere de lege" trebuie eliminată din text.</u></p> <p>Aceasta se impune cu atât mai mult cu cât, având în vedere dispozițiile art. 308 alin (1) Cod penal, infracțiunile de abuz în serviciu și neglijență în serviciu, fiind infracțiuni care nu se aplică numai funcționarilor publici în sensul legii penale, ele aplicându-se "în mod corespunzător și faptelor săvârșite de către sau în legătură cu persoanele care exercită, permanent ori temporar, cu sau fără o remunerație, o însărcinare de orice natură în serviciul unei persoane fizice dintre cele prevăzute la art. 175</p>
--	--	--	---

		<p><i>alin. (2) ori în cadrul oricărei persoane juridice".</i></p> <p><i>În acest sens, în Decizia CCR nr. 405/2016 se menționează la parag 74 că "sfera subiecților activi în cazul infracțiunii de abuz în serviciu excedează sferei persoanelor care au calitatea de funcționari publici în sensul legii penale. Astfel, subiect activ al acestei infracțiuni poate fi și orice persoană fizică, ce exercită, permanent ori temporar, cu sau fără o remunerație, o însărcinare de orice natură în serviciul unei persoane fizice dintre cele prevăzute la art. 175 alin. (2) din Codul penal ori în cadrul oricărei persoane juridice."</i></p> <p>2. În ceea ce privește cauzarea unei pagube ori a unei vătămări a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice:</p> <p>Din considerentele Deciziilor CCR nr. 405/2016, la parag 75-80 și nr. 518/2017, parag 45-47, reiese că pentru ca textele care reglementează infracțiunile de abuz în serviciu și neglijență în serviciu să fie constituționale, este necesar:</p> <p>2.1. să se prevadă în textele legii penale un prag valoric al pagubei, deoarece în exercitarea competenței de legiferare în materie penală, legiuitorul trebuie să țină seama de principiul legalității incriminării și de principiul potrivit căruia incriminarea unei fapte ca infracțiune trebuie să intervină ca ultim resort în protejarea unei valori sociale, ghidându-se</p>
--	--	--

		<p><u>după principiul "ultima ratio".</u></p> <p>Astfel, potrivit considerentelor deciziei CCR nr. 406/2015:</p> <p>a) parag. 65-67: CCR a făcut o analiză laborioasă a principiului legalității incriminării în materie penală, principiu care impune ca numai legiuitorul primar să poată stabili conduita pe care destinatarul legii este obligat să o respecte, în caz contrar aceștia supunându-se sancțiunii penale. Totodată, a statuat că Parlamentul este liber să decidă cu privire la politica penală a statului, însă competența exclusivă a Parlamentului în reglementarea măsurilor ce țin de politica penală a statului, nu este absolută în sensul excluderii exercitării controlului de constituționalitate asupra măsurilor adoptate. Astfel, Curtea constată că incriminarea/dezincriminarea unor fapte ori reconfigurarea elementelor constitutive ale unei infracțiuni țin de marja de apreciere a legiuitorului, marjă care nu este absolută, ea fiind limitată de principiile, valorile și exigențele constituționale. În acest sens, Curtea a statuat că legiuitorul trebuie să dozeze folosirea mijloacelor penale în funcție de valoarea socială ocrotită, Curtea putând cenzura opțiunea legiuitorului numai dacă aceasta contravine principiilor și exigențelor constituționale.</p> <p>Potrivit art. 1 alin. (5) din Legea fundamentală, respectarea Constituției este obligatorie, de unde rezultă că Parlamentul nu își poate</p>
--	--	--

		<p>exercita competența de incriminare și de dezincriminare a unor fapte antisociale, decât cu respectarea normelor și principiilor consacrate prin Constituție.</p> <p>În exercitarea competenței sale constituționale de a legifera în cadrul politicii penale, legiuitorul are dreptul, dar și obligația de a apăra anumite valori sociale, unele dintre acestea identificându-se cu valorile protejate de Constituție (dreptul la viață și la integritate fizică și psihică - art. 22; dreptul la ocrotirea sănătății - art. 34, dreptul de vot - art. 36 etc.), prin incriminarea faptelor care aduc atingere acestora.</p> <p>b) parag 68-73: CCR a făcut o analiză laborioasă a principiului "ultimo ratio", statuând că:</p> <p>În exercitarea competenței de legiferare în materie penală, legiuitorul trebuie să țină seama de principiul potrivit căruia incriminarea unei fapte ca infracțiune trebuie să intervină ca ultim resort în protejarea unei valori sociale, ghidându-se după principiul "ultima ratio".</p> <p>"Ultima ratio" are semnificația comună de procedeu sau metodă ultimă sau finală folosită pentru a atinge scopul urmărit.</p> <p>În materie penală, acest principiu nu trebuie interpretat ca având semnificația că legea penală trebuie privită ca ultimă măsură aplicată din perspectivă cronologică, ci trebuie interpretat ca având semnificația că legea penală este <u>singura în măsură să atingă scopul urmărit, alte măsuri de ordin civil, administrativ, etc. fiind</u></p>
--	--	--

			<p><u>improprii în realizarea acestui deziderat.</u></p> <p>În sens larg, scopul urmărit de legiuitor prin legislația penală este acela de a apăra ordinea de drept, iar, în sens restrâns, este acela de a apăra valori sociale, identificate de legiuitor în partea specială a Codului penal, acest scop fiind, în principiu, legitim. Totodată, măsurile adoptate de legiuitor pentru atingerea scopului urmărit trebuie să fie adecvate, necesare și să respecte un just echilibru între interesul public și cel individual. CCR a statuat că din perspectiva principiului "ultima ratio" în materie penală, <u>nu este suficient să se constate că faptele incriminate aduc atingere valorii sociale ocrotite, ci această atingere trebuie să prezinte un anumit grad de intensitate, de gravitate, care să justifice sancțiunea penală.</u></p> <p>Totodată, a analizat jurisprudența curților constituționale din Lituania, Portugalia, Ungaria. Totodată a analizat considerentele Comisiei de la Veneția din <i>Raportul asupra relației dintre responsabilitatea ministerială politică și cea penală, adoptat la cea de-a 94-a ședință plenară (8-9 martie 2013)</i>, potrivit cărora:</p> <ul style="list-style-type: none">- prevederile penale naționale cu privire la "abuzul în serviciu", "abuz de putere" și expresii similare trebuie interpretate în sens restrâns și aplicate la un nivel înalt, astfel încât să poată fi invocate numai în cazuri în care fapta este de natură gravă, cum ar fi, spre exemplu, infracțiuni grave împotriva proceselor democratice naționale, încălcarea drepturilor
--	--	--	--

			<p>fundamentale, subminarea imparțialității administrației publice;</p> <p>- trebuie impuse criterii suplimentare cum ar fi, spre exemplu, cerința existenței intenției sau neglijenței grave. Pentru cazurile de "abuz în serviciu" sau "abuz de putere" care implică interese economice, poate fi considerată adecvată cerința unei intenții de câștig personal, fie pentru persoana în cauză sau, de exemplu, pentru un partid politic. [...] În măsura în care prevederile penale de "abuz în serviciu" și "abuz de putere" sunt invocate împotriva miniștrilor pentru acțiuni care sunt în principal de natură politică, atunci acest fapt trebuie făcut ca ultimă soluție (ultima ratio). Mai mult, nivelul sancțiunilor trebuie să fie proporțional cu infracțiunea comisă și să nu fie influențat de considerente și dezacorduri politice;</p> <p>- responsabilitatea de a nu folosi eronat prevederile privind "abuzul în serviciu" împotriva foștilor sau actualilor miniștri pentru motive politice ține atât de sistemul politic, cât și de procurorul general și instanțele de judecată, indiferent dacă ministrul este acuzat conform unor reguli speciale de acuzare sau unor proceduri penale ordinare.</p> <p>CCR a analizat și cele adoptate de Adunarea Parlamentară a Consiliului Europei (reținând cele expuse în Raportul Comisiei de la Veneția), în data de 28 iunie 2013, la cea de-a 27-a întâlnire, prin Rezoluția nr. 1950(2013), precum și Comunicarea Comisiei către Parlamentul</p>
--	--	--	---

			<p><i>European, Consiliu, Comitetul Economic și Social și Comitetul Regiunilor către o politică a Uniunii Europene în materie penală: asigurarea punerii în aplicare eficace a politicilor Uniunii Europene prin intermediul dreptului penal, COM/2011/0573</i> potrivit căreia la pct. 2.2.1 – <i>”Necesitate și proporționalitate - dreptul penal ca măsură de ultimă instanță (<u>ultima ratio</u>) - se precizează că "anchetele și sancțiunile penale pot avea un impact semnificativ asupra drepturilor cetățenilor și au un efect stigmatizant. Prin urmare, dreptul penal trebuie să rămână întotdeauna o măsură la care se recurge în ultimă instanță. Prin urmare, legiuitorul trebuie să analizeze dacă alte măsuri decât cele de drept penal, de exemplu regimuri de sancțiuni de natură administrativă sau civilă, nu ar putea asigura în mod suficient aplicarea politicii și dacă dreptul penal ar putea aborda problemele mai eficace.”</i></p> <p>c) la parag 75-80: CCR a analizat infracțiunea de abuz în serviciu, precum și alte sancțiuni prevăzute de legislația românească, constatând că:</p> <ul style="list-style-type: none"> - infracțiunea de abuz în serviciu este o infracțiune de rezultat, urmarea imediată a săvârșirii acestei fapte fiind cauzarea unei pagube ori a unei vătămări a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice; - legiuitorul nu a reglementat un prag valoric al pagubei și nici o anumită intensitate a vătămării, ceea ce determină instanța de contencios constituțional să concluzioneze că,
--	--	--	--

		<p>indiferent de valoarea pagubei sau intensitatea vătămării rezultate din comiterea faptei, aceasta din urmă, dacă sunt îndeplinite și celelalte elemente constitutive, poate fi o infracțiune de abuz în serviciu. Astfel, orice acțiune sau inacțiune a persoanei care se circumscrie calităților cerute subiectului activ, indiferent de gravitatea faptei săvârșite, poate intra în sfera normei de incriminare (penală):</p> <p>- legiuitorul a identificat și reglementat la <u>nivel legislativ extrapenal pârghiile necesare înlăturării consecințelor unor fapte care, deși, potrivit reglementării actuale se pot circumscrie săvârșirii infracțiunii de abuz în serviciu, nu prezintă gradul de intensitate necesar aplicării unei pedepse penale.</u> În acest sens, a indicat exemplificativ: abaterea disciplinară conform Legea nr. 53/2003 - Codul muncii, acțiunea în contencios administrativ pentru anularea actului, recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim și repararea pagubei ce i-a fost cauzată, conform Legii nr. 554/2004, răspunderea civilă delictuală, conform Codului civil.</p> <p>În urma analizei comparative a infracțiunii de abuz în serviciu cu dispozițiile din alte legi ce instituie alte forme ale răspunderii decât cea penală, CCR a reținut că, deși nu sunt identice, acestea se aseamănă într-o măsură care determină posibilitatea ca în cazul săvârșirii unei fapte să poată fi incidentă atât răspunderea penală, cât și alte forme de răspundere extrapenală, cum este</p>
--	--	--

			<p>cea disciplinară, administrativă sau civilă. Aceasta este posibil, având în vedere că, legiuitorul nu a precizat <u>necesitatea existenței unei anumite valori a pagubei sau a unei anumite intensități a vătămării rezultate din comiterea faptei (penale)</u>.</p> <p>Față de cele menționate anterior, pragul valoric al pagubei, de 250.000 lei, introdus de către Senat corespunde celor statuate de către CCR. Același prag de 250.000 lei, echivalentul a 50.000 euro, a fost considerat de către Parlamentul României ca fiind un prag semnificativ pentru a cărei depășire poate fi considerată infracțiune. De exemplu, pentru infracțiunea de evaziune fiscală, potrivit art. 10 din Legea nr. 241/2005, dacă prejudiciul cauzat este de până la 50.000 euro se aplică pedeapsa cu amenda.</p> <p>Reducerea pragului valoric pentru infracțiunile de abuz în serviciu și neglijență în serviciu, la o valoare ne semnificativă, ar însemna încălcarea principiului ”ultima ratio”.</p> <p>2.2. să se prevadă în textele legii penale o anumită intensitate a vătămării drepturilor și intereselor legitime.</p> <p>În considerentele Deciziei nr. 518/2017, paragraf. 45-47, CCR a prezentat pe scurt cele statuate prin Decizia nr. 405/2016, paragraf 80 și 85, arătând că:</p> <ul style="list-style-type: none">- infracțiunea de neglijență în serviciu (la fel ca și infracțiunea de abuz în serviciu) sunt infracțiuni de rezultat, astfel încât consumarea lor este legată
--	--	--	---

			<p>de uneia dintre urmările prevăzute la art. 297 și 298 Cod penal, și cauzarea unei <i>pagube sau vătămarea drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice</i>;</p> <p>- referitor la expresia „<i>vătămare a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice</i>“, CCR a constatat că sintagma „interes legitim“ <u>nu este definită în Codul penal</u>. Însă, CCR a reținut însă că, în doctrină, s-a arătat că prin expresia „<i>vătămare a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice</i>“ se înțelege lezarea sau prejudicierea morală, fizică sau materială, adusă intereselor legale ale unor asemenea persoane. Vătămarea drepturilor ori a intereselor legale ale unei persoane presupune stîrbirea efectivă a drepturilor și intereselor legitime, în orice fel: neacordarea acestora, împiedicarea valorificării lor etc., de către funcționarul care are atribuții de serviciu în ceea ce privește realizarea drepturilor și intereselor respective.</p> <p>- CCR a reținut că, potrivit <i>Dicționarului explicativ al limbii române</i>, „interes“ reprezintă <i>acțiunea pentru satisfacerea anumitor nevoi, acțiunea de a acoperi unele trebuințe, folos, profit</i>. Interesul este legal dacă acesta este <i>ocrotit sau garantat printr-o dispoziție normativă</i>, iar <i>paguba</i> cauzată persoanei fizice sau juridice trebuie să fie certă, efectivă, bine determinată, întrucât și în raport cu acest criteriu se apreciază dacă <i>fapta</i></p>
--	--	--	--

		<p>prezintă, sau nu, un anumit grad de pericol social.</p> <p>- Din aceste motive CCR a apreciat că „vătămarea drepturilor sau intereselor legitime” presupune afectarea, lezarea unei persoane fizice sau juridice în dorința/preocuparea acesteia de a-și satisface un drept/interes ocrotit de lege, iar ”vătămarea intereselor legale ale unei persoane” presupune orice încălcare, orice atingere, fie ea fizică, morală sau materială, adusă intereselor protejate de Constituție și de legile în vigoare, potrivit Declarației Universale a Drepturilor Omului. Așadar, gama intereselor (dorința de a satisface anumite nevoi, de preocuparea de a obține un avantaj etc.) la care face referire textul legal <u>este foarte largă, incluzând toate posibilitățile de manifestare ale persoanei potrivit cu interesele generale ale societății pe care legea i le recunoaște și garantează.</u></p> <p>CCR a reținut că <u>este necesar ca fapta să prezinte o anumită gravitate. În caz contrar, neexistând gradul de pericol social al unei infracțiuni, fapta atrage, după caz, numai răspunderea administrativă sau disciplinară.</u></p> <p>Simpla introducere în text de către Senat a prevederii că vătămarea trebuie să fie ”gravă”, fără ca gravitatea să fie definită, va permite interpretări și aplicări diferite ale acestei sintagme ”vătămarea gravă”, ceea ce încalcă art. 1 alin. (5) din Constituție privind claritatea, precizia și previzibilitatea legii, precum și art. 16 alin. (1) din Constituție privind</p>
--	--	--

			<p>nediscriminarea și egalitatea în fața legii.</p> <p><u>Din aceste motive, trebuie prevăzut de Camera Deputaților în textul de lege care este consecința unei asemenea ”vătămări grave” astfel încât să fie clare și previzibile și să rezulte din chiar textul legii penale consecințele unor anumite fapte de către potențialii subiecți activi ai infracțiunilor de abuz sau neglijență în serviciu.</u></p>
Art.297. Abuzul în serviciu	<p>Art.297. Abuzul în serviciu - alin. (2) – nou introdus de Senat</p> <p>(2) Dispozițiile prevăzute la alin.(1) privind condiția ca paguba să fie mai mare sau egală cu 250.000 lei nu se aplică dacă făptuitorul a mai săvârșit o infracțiune de abuz în serviciu ori de neglijență în serviciu într-un interval de 5 ani de la data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești de condamnare.</p>	<p>Art.297. Abuzul în serviciu - alin. (2) – nou introdus de Senat</p> <p>Alin (2) se elimină</p>	<p>Alin (2) al art. 297 - forma introdusă de Senat nu poate să reprezinte o agravantă a infracțiunii de abuz în serviciu. Prevederile de la alin. (2) nu fac altceva decât să prevadă că infracțiunea de abuz în serviciu poate fi orice încălcare a ”legii”, nu numai a legii naționale, ci și a legii europene obligatorii, fără a fi stabilit un prag minim pentru paguba suferită prin infracțiune – element constitutiv al infracțiunii. Pe lângă faptul că în privința infracțiunilor la legile europene apare a dublare a legislației și sunt considerate infracțiuni și fapte care nu intră în domeniul de reglementare în materia infracțiunilor la legislația UE, eliminarea pragului minim, reprezintă o formă mascată de eludare de către Parlament a celor statuate deja de către Curtea Constituțională prin Deciziile nr. 405/2016 și nr. 392/2017 în privința existenței în legislație a unui prag minim pentru paguba suferită prin fapta imputată pentru ca aceasta să fie considerată infracțiune de abuz în serviciu în sensul legi penale</p>

			naționale.
<p>Articolul 298. Neglijența în serviciu Încălcarea din culpă de către un funcționar public a unei îndatoriri de serviciu, prin neîndeplinirea acesteia sau prin îndeplinirea ei defectuoasă, dacă prin aceasta se cauzează o pagubă ori o vătămare a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice, se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 3 ani sau cu amendă.</p>	<p>Articolul 298. Neglijența în serviciu – alin. (1) (1) Fapta funcționarului public care, din culpă, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, nu îndeplinește un act prevăzut de o lege, o ordonanță a Guvernului, o ordonanță de urgență a Guvernului sau de un alt act normativ care, la data adoptării, avea putere de lege ori îl îndeplinește cu încălcarea unei dispoziții cuprinse într-un astfel de act normativ și prin aceasta cauzează o pagubă mai mare sau egală cu 250.000 lei ori o vătămare gravă a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice, se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 3 ani sau cu amendă.</p>	<p>Articolul 298. Neglijența în serviciu – alin. (1) (1) Fapta funcționarului public care, din culpă, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, nu îndeplinește un act prevăzut de o lege, o ordonanță a Guvernului, o ordonanță de urgență a Guvernului sau de un alt act normativ care, la data adoptării, avea putere de lege ori îl îndeplinește cu încălcarea unei dispoziții cuprinse într-un astfel de act normativ și prin aceasta cauzează o pagubă mai mare sau egală cu 250.000 lei ori o vătămare gravă a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice care a avut ca și consecință: negarea drepturilor sau intereselor legitime ori restrângerea acestora peste limitele stabilite prin lege, se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 3 ani sau cu amendă.</p>	<p>Aceleași motive invocate ca și pentru cele de la cele de la modificarea art. 297 alin. (1) Abuzul în serviciu. Din considerentele Deciziilor CRR nr. 406/2015, 392/2017 și 518/2017, reiese că elementele constitutive ale infracțiunilor de abuz în serviciu și neglijență în serviciu sunt identice, diferența fiind numai forma de vinovăție: la infracțiunea de abuz în serviciu, forma de vinovăție este intenția, iar la infracțiunea de neglijență în serviciu forma de vinovăție este culpa.</p>

<p>Articolul 298. Neglijența în serviciu</p>	<p>Articolul 298. Neglijența în serviciu – alin. (2) introdus de Senat</p> <p>(2) Dispozițiile prevăzute la alin.(1) privind condiția ca paguba să fie mai mare sau egală cu 250.000 lei nu se aplică dacă făptuitorul a mai săvârșit o infracțiune de neglijență în serviciu ori de abuz în serviciu într-un interval de 5 ani de la data rămânării definitive a hotărârii judecătorești de condamnare.</p>	<p>Articolul 298. Neglijența în serviciu – alin. (2) introdus de Senat</p> <p>Alin. (2) se elimină</p>	<p>Alin (2) al art. 297 forma introdusă de Senat nu poate să reprezinte o agravantă a infracțiunii de neglijență în serviciu. Prevederile de la alin. (2) nu fac altceva decât să prevadă că infracțiunea de neglijență în serviciu poate fi orice încălcare a ”legii”, nu numai a legii naționale, ci și a legii europene obligatorii, fără a fi stabilit un prag minim pentru paguba suferită prin infracțiune – element constitutiv al infracțiunii. Pe lângă faptul că în privința infracțiunilor la legile europene apare a dublare a legislației și sunt considerate infracțiuni și fapte care nu intră în domeniul de reglementare în materia infracțiunilor la legislația UE, eliminarea pragului minim, reprezintă o formă mascată de eludare de către Parlament a celor statuate deja de către Curtea Constituțională prin Deciziile nr. 518/2017 în privința existenței în legislație a unui prag minim pentru paguba suferită prin fapta imputată pentru ca aceasta să fie considerată infracțiunea de neglijență în serviciu în sensul legi penale naționale.</p>
	<p>Art.V.- (1) în situațiile în care Legea nr.15/1968 privind Codul penal al României, republicată în Monitorul</p>	<p>Art.V.- (1) în situațiile în care Legea nr.15/1968 privind Codul penal al României, republicată în Monitorul</p>	<p>La art. V se elimină sintagma ”sau a unui alt act normativ care, la data adoptării, avea putere de lege”, pentru motivele exprimate pe larg la</p>

	<p>Oficial al României, Partea I, nr.65 din 16 aprilie 1997, cu modificările și completările ulterioare, este aplicabilă ca lege penală mai favorabilă, prin sintagma „îndeplinește în mod defectuos” din cuprinsul art.246 și art.248 se înțelege „îndeplinește un act prin încălcarea unei legi, a unei ordonanțe a Guvernului, a unei ordonanțe de urgență a Guvernului sau a unui alt act normativ care, la data adoptării, avea putere de lege”.</p> <p>(2) În situațiile în care Legea nr. 15/1968, republicată, cu modificările și completările ulterioare, este aplicabilă ca lege penală mai favorabilă, prin sintagma „îndeplinirea ei defectuoasă” din cuprinsul art.249 se înțelege „îndeplinirea unui act prin încălcarea unei legi, a unei ordonanțe a Guvernului, a unei ordonanțe de urgență a Guvernului sau a unui alt act normativ care, la data adoptării, avea putere de lege.”</p>	<p>Oficial al României, Partea I, nr.65 din 16 aprilie 1997, cu modificările și completările ulterioare, este aplicabilă ca lege penală mai favorabilă, prin sintagma „îndeplinește în mod defectuos” din cuprinsul art.246 și art.248 se înțelege „îndeplinește un act prin încălcarea unei legi, a unei ordonanțe a Guvernului, a unei ordonanțe de urgență a Guvernului”.</p> <p>(2) În situațiile în care Legea nr. 15/1968, republicată, cu modificările și completările ulterioare, este aplicabilă ca lege penală mai favorabilă, prin sintagma „îndeplinirea ei defectuoasă” din cuprinsul art.249 se înțelege „îndeplinirea unui act prin încălcarea unei legi, a unei ordonanțe a Guvernului, a unei ordonanțe de urgență a Guvernului”</p>	<p>amendamentul de la art. 297 alin. (1) Abuzul în serviciu.</p> <p>Din considerentele Deciziilor CRR nr. 406/2015, 392/2017 și 518/2017, reiese că aceleași considerente sunt aplicabile infracțiunilor de abuz în serviciu sau neglijență în serviciu, indiferent dacă aceste infracțiuni sunt reglementate de Vechiul Cod Penal(Codul penal din 1969) sau Noul Cod penal (Legea nr. 286/2009).</p>
	<p>Art.VI.- Răspunderea contravențională</p> <p>(1) Constituie contravenție fapta funcționarului public care, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, nu îndeplinește un act prevăzut de o lege,</p>	<p>Se elimină</p>	<p>Practic, Senatul a introdus un nou articol în Proiectul de lege, astfel încât pentru faptele care nu se încadrează la abuzul în serviciu, sub aspectul neîndeplinirii condiției de tipicitate a infracțiunii de abuz în serviciu sau neglijență în serviciu de la art. 297 și 298 Cod penal, ca urmare a nedepășirii</p>

	<p>o ordonanță a Guvernului, o ordonanță de urgență a Guvernului sau de un alt act normativ care, la data adoptării, avea putere de lege ori îl îndeplinește eu încălcarea unei dispoziții cuprinse într-un astfel de act normativ, cauzând astfel o pagubă mai mică de 250.000 lei ori o vătămare a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice, dacă nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de abuz în serviciu și se sancționează cu amendă de la 20.000 lei până la 200.000 lei.</p> <p>(2) Constituie contravenție, fapta funcționarului public care, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, nu îndeplinește un act prevăzut de dispozițiile legale ori îl îndeplinește cu încălcarea unei astfel de dispoziții, indiferent de valoarea pagubei ori produce o vătămare a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice se sancționează cu amendă de la 20.000 lei până la 200.000 lei.</p> <p>(3) Săvârșirea din culpă a faptelor prevăzute la alin.(1) și (2) constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 10.000 lei până la 100.000 lei.</p> <p>(4) Contravențiile se constată de către</p>		<p>valorii prag a prejudiciului, de 250.000 lei, să fie considerate contravenție și să fie sancționate cu:</p> <ul style="list-style-type: none"> - amendă de la 20.000 lei la 200.000 lei, dacă fapta a fost săvârșită cu intenție; - de la 10.000 la 100.000 lei, dacă fapta a fost săvârșită din culpă. <p>Or, această normă reprezintă o dublare de reglementare, deoarece:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Pe de o parte, în legislația deja în vigoare, contravențiile sunt prevăzute a fi tocmai faptele care încalcă dispoziții din legea, ordonanța sau ordonanța de urgență care le reglementează și care au fost considerate a prezenta un anumit pericol social scăzut și trebuie sancționate cu amenda; - pe de altă parte, în legislația în vigoare, nu orice încălcare a unei norme dintr-o lege, ordonanță sau ordonanță de urgență sunt considerate de reprezenta un pericol social minim care trebuie sancționate și cu amenda (pe lângă răspunderea civilă delictuală care este reglementată de Codul Civil). <p>În cazul în care acest articol ar deveni lege, ne-am afla în situația în care pentru aceleași fapte ar exista două legi distincte în vigoare și aplicabile, ceea ce ar determina neclaritatea, imprevizibilitatea și imprecizia legii, precum și încălcarea principiului egalității cetățenilor în fața legii și a principiului nediscriminării.</p> <p>Astfel, dacă pentru încălcarea unei norme</p>
--	---	--	--

	<p>ofițerii și subofițerii din cadrul Ministerului Afacerilor Interne.</p> <p>(5) Contravențiile se constată printr-un proces-verbal încheiat de agentul constator.</p>		<p>prevăzută într-o lege, OUG sau OG nu este prevăzută nicio contravenție, în cazul în care acest articol ar deveni lege, ne-am afla în situația în care:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Unele instanțe ar considera că se aplică legislația actuală, ar considera că este vorba de o faptă obișnuită, nefiind vorba de o faptă contravențională; - alte instanțe ar considera că se aplică acest articol, ar considera că se află în situația săvârșirii unei fapte contravenționale și ar aplica amenziile în limita prevăzută de acest articol (de la 10.000 lei la 1000.000 lei pentru faptele săvârșite din culpă, respectiv de la 20.000 lei la 2000.000 lei pentru faptele săvârșite cu intenție). <p>Practic, prin acest articol sunt eliminate din fondul legislativ actual faptele obișnuite săvârșite de către funcționarii publici și orice încălcare a unei norme dintr-o lege, OUG sau OG, indiferent cât de insignifiant este prejudiciul să fie considerată contravenție.</p> <p>Aceeași este situația și pentru încălcarea unei norme prevăzută într-o lege, OUG sau OG care este considerată contravenție în legislația actuală, dar cu alte limite ale amenzii. În cazul în care acest articol ar deveni lege, ne-am afla în situația în care:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Unele instanțe ar considera că se aplică legislația actuală, potrivit căreia, să zicem că amenda ar fi de maxim 500 lei și ar aplica amenda în această
--	---	--	---

			limită; - alte instanțe ar considera că se aplică acest articol și ar aplica amenda în limitele prevăzute de acest articol (de la 10.000 lei la 1000.000 lei pentru faptele săvârșite din culpă, respectiv de la 20.000 lei la 2000.000 lei pentru faptele săvârșite cu intenție).
--	--	--	---